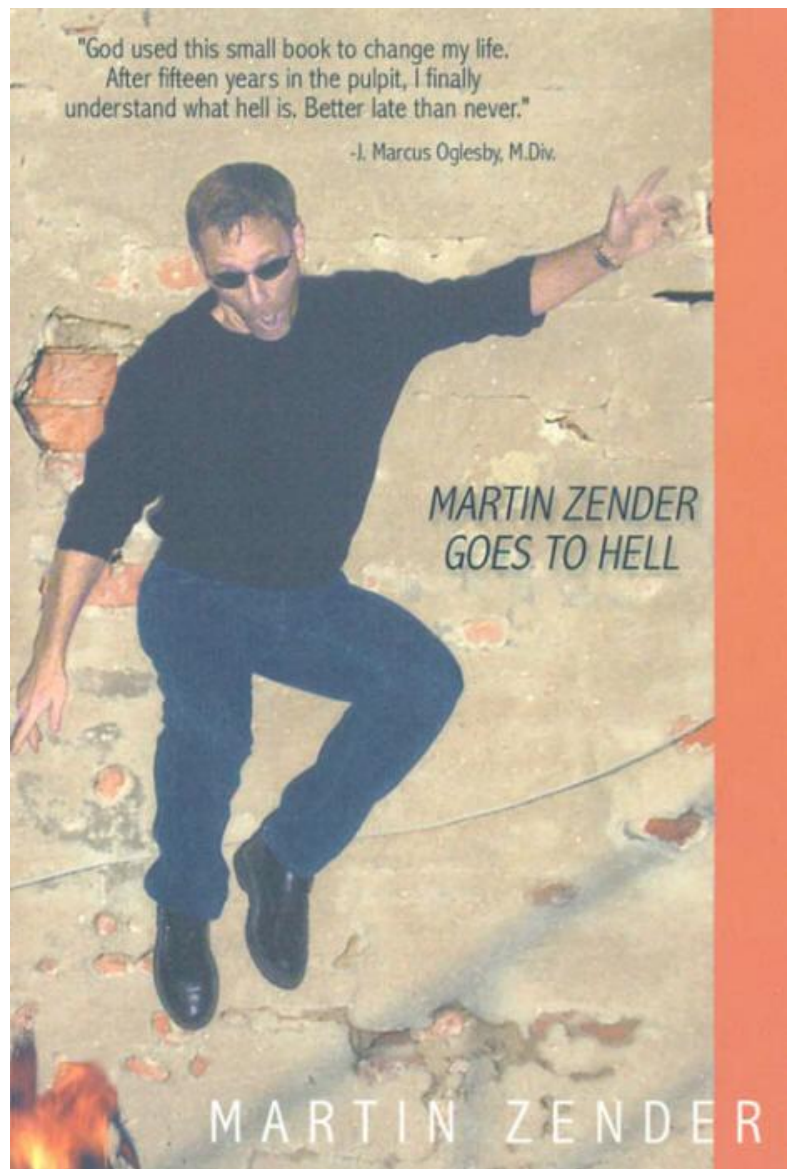

MARTIN ZENDER GAAT NAAR DE HEL

Een kritische kijk
op een onbekritiseerde doctrine

Vertaald door Anke
Pronk-Waterlander

M A R T I N Z E N D E R

“Martin Zender gaat naar de hel”

(oorspronkelijke titel: Martin Zender goes to hell)

©2004 door Martin Zender

Nederlandse vertaling: Anke Pronk-Waterlander – 2011

Nederlandse vertaling met toestemming van Martin Zender.

Oorspronkelijke uitgever:

Starke & Hartmann

P.O. Box 6473

Canton, OH. 44706 U.S.A.

www.starkehartmann.com

1-866-866-BOOK

Voor deze digitale uitgave zijn alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag gereproduceerd worden, opgeslagen in opvraagbare systemen, of doorgegeven in welke vorm dan ook, elektronisch, mechanisch, fotokopie, of anders, zonder voorafgaande toestemming van de auteur, anders dan voorzien in copyright wetgeving in de U.S.A.

ISBN 0-9709849-1-X

Ik herinner me de dag dat ik haar opbelde.

**Ik weet nog waar ik was, hoe de hoorn voelde
in mijn hand, hoe het snoer kronkelde,
de diepte van mijn overtuiging.**

**Ik probeerde vriendelijk te zijn, maar
hoe laat je de hel op een fatsoenlijke manier
voor je moeders neus bengelen?**

Ik bewees haar een dienst.

Ze zou me voor eeuwig dankbaar zijn.

**Ik was een goede zoon. Ik dacht alleen maar
aan haar eeuwige welzijn.**

Ik weet vrijwel zeker dat dit allemaal leugens zijn.

...Martin Zender

Martin Zender laat een fris geluid horen in de wereld van de Bijbelstudie. Zijn essays verschenen, met lovende kritieken, in de *Cleveland Plain Dealer*, de *Chicago Tribune*, de *Atlanta Journal Constitution* en andere kranten. Zijn boek, *How to Quit Church Without Quitting God*, heeft de levens veranderd van hen die het lazen. Als schrijver, Schriftgeleerde, humorist, spreker op conferenties en radio persoonlijkheid, propageert Zender waarheid boven traditie, kennis boven bijgeloof en duidelijke taal boven theologisch jargon. Martin is echtgenoot en vader van drie zoons

*Voor allen die hebben geleefd
in ongerechtvaardigde angst*

“Ik ben slechts gezonden tot de verloren schapen
van het huis van Israël.”

- *Jezus Christus*

Mattheüs 15:24

“God is de Redder van alle mensen,
speciaal van gelovigen.”

- *Paulus*

1Timotheüs 4:10

“Het is de eer van God om een zaak verborgen te houden,
maar het is de eer van koningen om een zaak te doorgronden.”

- *Koning Salomo*

Spreuken 25:2

INNERLIJKE ONRUST, EERSTE FASE

Het grootste deel van mijn leven geloofde ik dat de hel een onvoorstelbare plaats was van verschrikkingen, stalactieten en hoge temperaturen, waar de duivel mensen martelde, die hem door God gezonden waren. Waarom werden de mensen door God naar de hel gezonden? Ze waren slecht. Ze voldeden niet aan Gods voorwaarden. Toen ik acht jaar oud was wilde ik echt weten wat de voorwaarden waren. Ik weet vrijwel zeker dat ik het idee van gemarteld worden haatte. Ik weet dat ik niet naar De Slechte Plaats wilde gaan. En dus vroeg ik op een mistroostige, Katholieke dag aan pater Passoli wat de voorwaarden waren. Hij zei dat ik elke zondag naar de Mis moest gaan. Ik zei dat ik dat waarschijnlijk wel aankon. Ik zei dat het makkelijk klonk. Was dat alles? Nou, nee.

'Het zou nog beter zijn als je ophield met zondigen,' zei de kalende priester.

'Is dat niet erg moeilijk?' vroeg ik.

'Ja,' zei hij.

'Dan zal het me nooit lukken.'

'Je moet het proberen,' zei hij en hij bonkte met zijn Bijbel op mijn hoofd.

'Wanneer hebt u voor het laatst gezondigd?' vroeg ik hem brutaal, over mijn hoofd wrijvend.

'1953.'

Wij spraken in 1967.

'Allemensen,' zei ik en ik zakte weg in een soort religieuze bedwelming tot 1984.

ONRUST, TWEEDE FASE

Ik verliet de Katholieke Kerk en werd een Christen in 1979. Mijn bedwelming ging nog zes jaar door, maar nu was hij ijverig. In juli 1984 waarschuwde ik mijn moeder voor de eeuwigheid in de hel. En ik sprak niet in het algemeen. Toch? Mijn moeder zat nog altijd vast in een religie van angst, niet van geloof. Ze stopte met chocola eten gedurende de Vastentijd, maar een leven verstoken van snoep levert geen redding op. Ze had geen levende relatie met Christus, voor zover ik wist. In feite vergeleek ze, zoals de meeste Katholieken, alleen al het noemen van Zijn naam – behalve in liederen en gebeden – met een vorm van fanatisme. (Ik droeg het label 'Jesus Freak' als een apostel van Christus. Ik leed voor Zijn naam.) Maar dit was het knelpunt: tenzij iemand mijn moeders baan zou onderscheppen, vloog ze regelrecht af op een eeuwigheid van bewuste marteling. Ik zou er alles aan doen om dat te voorkomen. Wie niet?

Ik herinner me de dag dat ik haar opbelde. Ik weet nog waar ik was, hoe de hoorn voelde in mijn hand, hoe het snoer kronkelde, de diepte van mijn overtuiging. Ik probeerde vriendelijk te zijn, maar hoe laat je de hel op een fatsoenlijke manier voor je moeders neus bengelen?

Ik bewees haar een dienst. Ze zou me voor eeuwig dankbaar zijn. Ik was een goede zoon. Ik dacht alleen maar aan haar eeuwige welzijn. Ik weet vrijwel zeker dat dit allemaal leugens zijn.

Waarom bel je me hier over? 'De hel is een onvoorstelbare plaats van verschrikkingen, mam, met stalactieten en hoge temperaturen. Waar de duivel mensen martelt, die hem door God worden gezonden.' *Wat heeft dat met mij te maken?* 'Jij houdt van je tradities. Je voldoet niet aan Gods voorwaarden.' *En wat zijn die voorwaarden?* 'Er is maar één voorwaarde. Geloof. Je moet meer doen dan zitten en staan en knielen, mam. Je moet geloof hebben.' *Is dat alles?* 'Nou, nee. Het zou nog beter zijn als je de Bijbel elke dag las.' *Is dat niet erg moeilijk?* 'Ja.' *Dan zal het me nooit lukken.* 'Je moet het proberen.' *Wanneer heb jij hem voor het laatst gelezen?* vroeg mijn moeder me brutaal. 'Vanmorgen,' zei ik. *Alle mensen,* zei mijn moeder en onze relatie zakte weg in een soort bedwelming waaruit hij nog steeds helemaal wakker moet worden.

MOTIVATIE

Ik had Het Goede Boek dag en nacht gelezen, sinds ik voor de laatste keer wegliep uit *St. John's Catholic Church*. Hoe vaker ik mijn slechte vertaling las, hoe meer ik me realiseerde dat ik verantwoordelijk was voor het redden van mijn familie. (Sorry, Jezus.) Als ik mijn moeder niet waarschuwde voor haar dode religie en de gevolgen daarvan, dan zou ze niet alleen voor eeuwig branden – zelfs God wist dat Katholieken niet gered waren – maar ik zou ervoor verantwoordelijk gehouden worden. Wie wil God ontmoeten na zoiets verknoeid te hebben?

'Waarom heb je het haar niet verteld, Martin?'

'Ze was mijn moeder. Kunnen we het over iets anders hebben? Waar is mijn krans van rechtvaardigheid?'

God zou alleen maar Zijn hoofd schudden. 'Je hield niet van haar.'

'Het was een netelige kwestie.'

'Nou, dat is *deze* ook...' en een zwaai van Zijn arm zou een scène onthullen, erger dan een nachtmerrie: de vrouw die mij droeg en zoogde, krimpnd in een zee van vlammen, niet in staat om mij zelfs maar aan te kijken, of om God te smeken om verlossing. 'En haar straf is nog maar net begonnen.'

BENG!

Ik zou mijn hoop en mijn verstand verliezen. Hemel zou hel worden, ik zou in tranen aan de voeten van de Meester vallen en...

O, romige verlossing – met perzik. Geen zorgen in de hemel, vriend! God denkt aan alles. Met één lieflijke klap zou God mij de langverwachte geest van Christus verstrekken. De Christelijke versie van dit geweldige geschenk is een geest, die op wonderbare wijze de eeuwige marteling rechtvaardigt van mensen, geschapen naar Gods beeld, voor wie Christus stierf. Het is een geest, die de nooit eindigende kwellingen rechtvaardigt van hen, die eens door de Godheid bemind werden. Maar, wacht even.

Een speciaal kenmerk van de Christengeest is het vermogen om de gemartelden nog steeds als geliefd te beschouwen. Hoe kan dat? In de hemel is Gods vreselijke gramschap niets anders dan een vernieuwde, hogere manifestatie van Zijn liefde. Zoals ik al zei, dit alles is wonderbaarlijk. Wat voor nieuwe ideeën kan de geest van Christus tot stand brengen? Vele. Want dit is een met zorg bewerkte, goddelijk-veranderde geest voor wie de eindeloze pijn van een moeder of vader 'de eer van God' wordt. Het is een verbazingwekkende, nieuwe geest voor wie het onophoudelijke gehuil van een zoon of dochter een troostrijk teken wordt van 'de rechtvaardigheid van God.' Kijk, in de hemel is alles veel verfijnder. Op deze oude, afgeleefde aarde bezorgen de moeiten van onze familie *ons* pijn. Maar niet in Glorieland. Daar is de liefde volmaakt. Alles is nieuw en verbeterd. In de hemel bekijken we de kwellingen van hen, die we eens koesterden, met een soort van heilige voldoening. Ik wilde dat ik het beter kon beschrijven. Het zal bijzonder lieflijk zijn. Is het niet geweldig dat we dit hebben om naar uit te kijken?

EEN VLAAG VAN KWELLENDEN VRAGEN

Waarom zijn er zoveel vertalingen van de Schrift en waarom zijn ze allemaal verschillend? Waarom kunnen zoveel plaatsen in de Schrift verkeerd geïnterpreteerd worden om de doctrine van eeuwige marteling te leren? Waarom praatte Jezus raar? Waarom veroorzaakt Het Goede Boek zoveel ruzie en misverstanden? Waarom verbreekt Het Brood des Levens gezinnen en laat Hij moeders hun zonen *Jesus Freak* noemen? Waarom wordt Het Boek Met De Gerafelde Bladwijzer zo makkelijk in het gezicht geduwd? Waarom gillen en schreeuwen mensen terwijl ze De Bijbel vasthouden? Wat is er toch met Het Zwarte, Ledergebonden Woord van God, dat mensen aanzet tot het willen dragen van kleurige gewaden en op het hoofd bonken van kinderen?

BESLUIT, EERSTE FASE

Hallo en dank je wel dat je dit boek oppakte. Mijn naam is Martin Zender. Ik ben schrijver, echtgenoot, vader en zoeker. Ik neem aan dat jij ook een zoeker bent. Mooi. Jezus Christus begon Zijn heerlijkheden aan mij te openbaren in juni 1985. Ik stopte met bezorgd zijn in juli. Pas toen ik de Bijbel kritisch leerde lezen, ontsluierte God Zijn diepten. Dit lijkt misschien tegenstrijdig, dat heerlijkheid gepaard gaat met ijverig onderzoek en vele gebroken potloden. Ik heb altijd gedacht dat het zou komen als je met je hoofd in de wolken was, als je je behaaglijk en beschermd voelde in de kerk, als je door de dag zou zweven in een Warme Wollen Jezus Deken. Nee. Voor mij leidden deze dingen tot zelfgerechtigheid, een sleur van onvolwassenheid en het confronteren van mijn moeder met het evangelie van de hel.

Hoe verschijnt heerlijkheid dan? Het komt absoluut van God. Vanuit ons gezichtspunt komt het door het openen van de ogen, door kritisch opnieuw te kijken naar het geloof, door het ronduit recht onder ogen zien van vroeger genegeerde Schriftgedeelten. Het komt door het besluit om eindelijk aandacht te besteden aan dat kleine stemmetje dat al jaren fluis-terde: *Er ontbreekt iets.*

Mag ik suggereren dat het ontbrekende de kennis van de heerlijkheid van God is? Veel mensen tegenwoordig, die beweren God lief te hebben, hebben het zo druk met naar de kerk gaan, zingen, dienen, bidden, presteren, praten, preken en wedijveren, dat ze zijn vergeten waarom ze dit doen. En dat is om te komen tot een besef van Wie God is en van wat Hij doet.

Wil je het echt weten? Zo niet, loop dan nu weg. En anders, bereid jezelf voor om de moeilijkste zin in dit boek te lezen.

BESLUIT, TWEEDE FASE

God stuurt met opzet misleidingen de wereld in – zelfs in de vorm van verkeerd vertaalde Schrift – om onderscheid te maken tussen liefhebbers van waarheid en liefhebbers van ongerechtigheid.

Ik ben blij je hier te zien. Ik zal je drie teksten laten zien om dit, in eerste instantie verontrustende, punt te ondersteunen.

Spreuken 25:2 – ‘Het is de eer van God om een zaak verborgen te houden en de eer van koningen om een zaak te doorgronden.’

1Korinthiërs 11:19 – ‘Want het is noodzakelijk dat er bij u partijvormingen zijn, opdat de beproevingsbestendigen bij u aan het licht komen.’

2Thessalonicenzen 2:11,12 – ‘En daarom zendt God hun een inwerking die misleidt, zodat zij in de leugen geloven, opdat allen geoordeeld worden die niet in de waarheid geloven, maar welbehagen hebben in de ongerechtigheid.’

We zullen deze verzen in omgekeerde volgorde behandelen, omdat de laatste het meest verontrustend is.

In de laatste dagen zal God Zelf een inwerking sturen die misleidt. Dit is voor velen moeilijk te verteren. Zij zeggen dat God nooit zo iets zou doen, noch iets dat er op lijkt. Maar dat zou Hij wel doen. Hij heeft het al eerder gedaan. In 1Koningen 22:23 legde God Zelf een leugengeest in de mond van Koning Achabs profeten, om ervoor te zorgen dat de koning ten val zou komen bij Ramot Gilead. Lees het vers zelf: ‘En nu, zie, heeft de HEER een geest van leugen gegeven in de mond van al deze profeten van u! De HEER zelf heeft kwaad over u gesproken!’ Lees nu Spreuken 25:2 nog eens: ‘Het is de eer van God om een zaak *verborgen* te houden en de eer van koningen om een zaak te doorgronden.’

God wil dat mensen onderzoeken en Hij zorgt ervoor dat ze dat moeten doen. Hij verbergt waarheid – of zet haar op een indirecte plaats – en zegt vervolgens: 'Ga maar zoeken. Laat Me maar zien hoe graag je het wilt.' Als je het wilt zul je pijn noch moeite sparen om op zoek te gaan. Je zult kruipen als het nodig is. Dit overkwam mij, zoals gezegd, in 1985. Maar, menselijk als we zijn, willen we meestal niet zo hard werken. We houden niet van pijn. We hebben stijve gewrichten en we vermijden het om te moeten bukken. En dus geloven we over het algemeen de populaire 'Bijbelse' gedachte, vooral als die gedachte overeenkomt met onze aard en onze voorganger. Er is tegenwoordig een algemene minachting van onderzoek onder de religieuzen en de kerkelijke samenleving is het tegenovergestelde geworden van de Bereërs (Handelingen 17:11, de eerbiedwaardige inwoners van Berea) die de Schrift dagelijks onderzochten, voordat ze zelfs maar iemand als Paulus geloofden.

Paulus preeste de Bereërs voor hun wantrouwen in hem; hij wilde dat ze zelf de dingen onderzochten. Omgekeerd, een dame bij wie mijn vrouw sinds kort werkt, zei tegen haar: 'Blijf uit m'n buurt met dat Griekse gedoe, Melody. God heeft ons voorgangers gegeven om ons de waarheid te leren en we hebben niet het recht om aan hen te twijfelen. Jij keert teveel stenen om.' Ik ben blij dat ik er niet bij was. Melody ook. Was ik erbij geweest, dan had ik gezegd: 'Echt waar, Linda? En God heeft ons politici gegeven om ons te leren regeren. Melody mag dan stenen omdraaien, maar jij maakt dat Paulus zich in zijn graf omdraait.'

God zal een inwerking zenden die misleidt, *zodat zij in de leugen geloven*. God Zelf zal de misleiding zenden. Hier spreekt de Schrift, niet ik. God wil eigenlijk dat een groot deel van de bevolking de verkeerde dingen gelooft en vervolgens hun onwetendheid verdedigt vanuit een verkeerd toegepaste Bijbel. Waarom wil God dit? Opdat zij die de juiste dingen van Dat Boek geloven zichtbaar worden. Het heeft alles te maken met contrast. Lees de drie verzen nog eens; die moeten onder ogen gezien worden. Sterren schijnen niet zichtbaar, tenzij het donker is. Wie maakte de duisternis? Dat deed God. En net zo moet de leugen bestaan zodat de waarheid zichtbaar wordt en God stuurt het. Het heeft een doel; God weet wat Hij doet. Lees het vers uit 1Korinthiërs nog eens. Het is *noodzakelijk* dat er partijvormingen zijn, zelfs onder de zogenaamde gelovige bevolking.

Merk op dat er partijvormingen zijn onder de Korinthiërs. Het gaat niet om een probleem buiten het Christendom. Toen ik zei dat een bepaalde groep van de bevolking de verkeerde dingen gelooft, sprak ik niet van de weide wereld, maar van hen die zichzelf volgelingen van Christus noemen. Zijn ze werkelijk volgelingen van Christus of zijn ze alleen maar in comfortabele coupés terechtgekomen, die er Christelijk uitzien? Ken jij mensen in coupés? Het is zoveel makkelijker om je bij een groep aan te sluiten dan om een bekwaame arbeider te worden die het woord der waarheid recht snijdt. Er zijn frauduleuze werkers vandaag in de zogenaamde Christelijke kerk. Als je wilt weten wie het zijn, kijk dan niet naar diegene die er 'uiterlijk' kwaadaardig uitziet. Maak je niet druk om de leren jacks, de neusringen, de sigaretten.

De frauduleuze werkers waarvan ik spreek zijn Christen in hart en nieren, die er voor iedereen uitzien – zelfs voor zichzelf – als apostelen van Christus (zie 2Korinthiërs 11:13). Als je ze wilt identificeren, ga dan naast hen staan en snuif hun doctrines op.

Martin

Nogmaals dank, dat je er nog bent. Dit alles heeft te maken met mijn onderwerp van de hel. Lees het Nieuwe Testament en merk op dat het lijkt of de doctrine van eeuwige marteling op sommige plaatsen wordt onderwezen. Maar dat geldt ook voor de doctrine van Jezus Die de wereld redt, van het Lam van God dat de zonde der wereld wegneemt, van de dood die wordt afgeschaft, van God Die de hele schepping met Zichzelf verzoent, van Satans werk dat zal worden vernietigd en van het goede dat het kwade overwint. Hoe kan het dat deze tegengestelde dingen naast elkaar lijken te staan in hetzelfde boek? Ik geloof dat het een kenmerk is van goddelijke genialiteit. Ga verder alsjeblieft naar de volgende alinea.

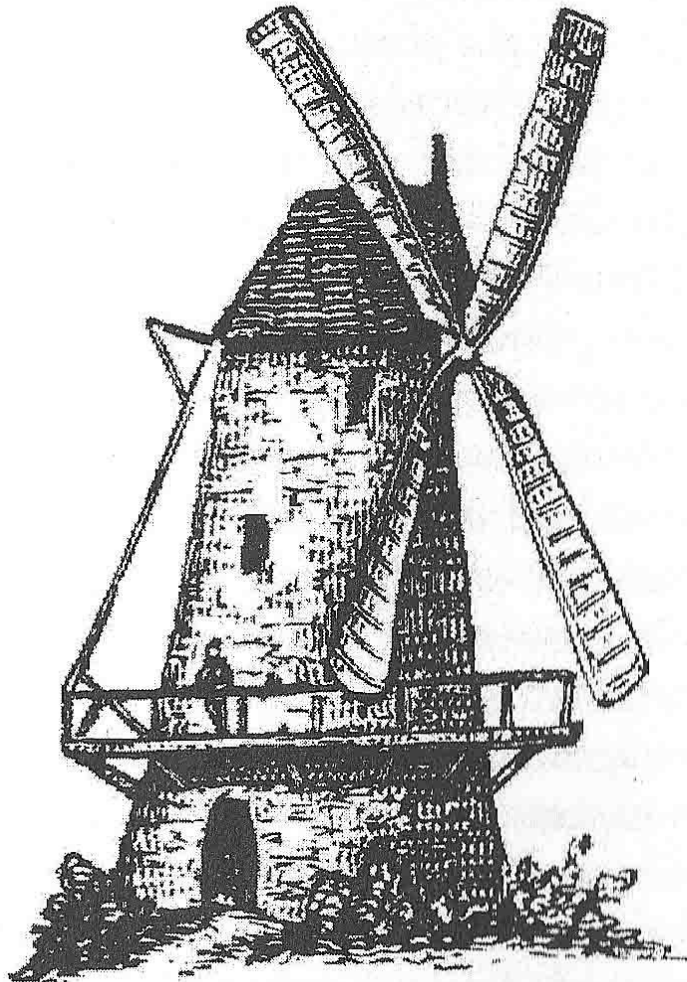
God heeft zijn openbaring zo fijn afgesteld, dat iemands aard voorschrijft wat hij of zij daar ziet. Als iemand waarheid wil zien, dan is het daar. (Ik ga je laten zien hoezeer het daar is.) Maar als iemand behagen heeft in onrechtvaardigheid, met andere woorden, als iemand diep in zijn hart wil dat mede-zondaars zullen 'krijgen wat ze verdienen' – ik noem dit onrechtvaardigheid omdat God de gerechten redt door genade en op de één of andere manier de veroordeelden veroordeelt voor een gebrek aan geloof (*wat is er met de genade gebeurd?*) – dan zal die persoon daarvoor ook een hoofdstuk en een vers vinden, alhoewel dat volledig fout geïnterpreteerd zal zijn.

Veel Christenen denken dat ze niet bedrogen kunnen worden. Dat is de verhevenheid van arrogantie en een uitnodiging voor geestelijke ondergang. Iedereen kan bedrogen worden. Het overkwam Petrus, Abraham, Izaäk, Jacob, ja, zelfs nadat hij door God geroepen was. Bedrog zweeft onophoudelijk boven mijn kamp en boven het jouwe. Wanneer is het goede moment om onze waakzaamheid op te heffen? Houdt het risico van bedrog op na vierentwintig jaar lang Christus te hebben gevolgd? Na veertig jaar? Nee. Ik ben nooit veilig en dat ben jij ook niet. Satan is de vader van de leugens en hij draait overuren. Als je denkt dat je niet bedrogen kunt worden, leg dan eens uit waarom God de wapenrusting beschrijft van de Efeziërs, hoofdstuk zes. Ik wil niet vervelend doen. De wapenrusting beschermt ons tegen de kriegslisten van de tegenstander.

Kriegslisten zijn leugens.

Heb je altijd geloofd? Nee. Een tijdlang, waarschijnlijk jarenlang, droeg God jou in onwetendheid in afwachting van een betere dag. En wat een opzienbarende dag was dat. Waarom herinner je je dat nog? Vanwege de gelukzalige schok van duisternis die overging in licht. Net als bij mij. God deed ons dit niet *aan*, maar voor ons.

Iedere dag leren we iets nieuws dat we nog niet eerder wisten, zelfs in de Schrift. Vóór iedere openbaring waren we onwetend. Mogelijk waren we bedrogen.

Een christelijke man, die beweerde dat hij nooit bedrogen kon worden, leefde hier ooit dertig jaar lang in deze windmolen.

Na de openbaring genoten we van het nieuwe inzicht. Zelfde boek, nieuwe woorden. Het voelt goed om te leren en God weet dat. Dit is waarom Hij de vreugde van de openbaring vooraf doet gaan door de pijn van onwetendheid. Omdat het zo goed voelt als het ophoudt? Ja. Het is noodzakelijk dat jij je eigen kleine partijvormingen hebt, zodat de helderheid van de openbaring zichtbaar wordt zelfs voor jou persoonlijk.

Ik bid dat de openbaring vandaag op jou zal schijnen.

Martin

Nu we het toch hebben over Gods wapenrusting die ons beschermt tegen Satans leugens, de grootste leugen die Satan ooit de kerk en de wereld heeft aangepraat – onder Gods wijze regie, natuurlijk – is de leugen van eeuwige marteling. (Ik moet dit punt nog bewijzen en ik waardeer je geduld. Trouwens, ik ben noch Universalist, noch Calvinist, noch Baptist. Niemand heeft nog een 'ist' kunnen vinden dat mij past, behalve dan misschien 'realist.')

Dit is tevens de leugen van het falen van God. Als er enkelen voor eeuwig worden gemarteld (of vernietigd), dan is Gods plan van redding van hen door Christus' offer gedwarsboemd. God wilde dat de mensheid gered zou worden, maar de meerderheid was te koppig om Zijn middel, het kruis, te accepteren. En dus is het kruis niet het almachtige en universele ding waarop we hoopten, maar een offer dat zo zwak is dat een snibbig 'Nee, dank je' van een sterfelijk mens het afwijst. Dit is een vreselijke leugen omdat het Gods wil zwakker maakt dan de menselijke wil en kwaad groter dan goed. Erger nog, het maakt de komst van Jezus het allerergste dat ons ras ooit is overkomen. Is dit wat jij gelooft?

Ik meende wat ik net zei. Denk er over na. Vóór de komst van Jezus kon niemand naar de hel gaan. Waarom niet? Omdat niemand een kruis kan afwijzen als er geen kruis is om af te wijzen. Na het kruis, echter, is de meerderheid van de wereld verdoemd vanwege de bijna universele afwijzing ervan. De verdoemden zullen zeggen: 'Nou nee, bedankt,' en worden verdoemd. Slechts deze drie woorden: 'Nou nee, bedankt,' en Gods handen zijn gebonden en de meerderheid van de mensheid gaat ten onder. Maar als niemand Jezus afwijst, dan gaat niemand naar de hel. Mee eens? Maar we weten allemaal hoeveel mensen er naar de hel gaan. Miljoenen. Miljoenen, omdat Jezus kwam, de menigte zag het en de menigte keerde zich af. Als ik dit recht voor ogen houd, dan is mijn conclusie dat het ergste dat de mensen ooit overkwam, het allerergste dat hen ooit zou kunnen overkomen, de komst van Christus was. Vóór Hem was iedereen veilig. Na Hem is de wedloop voorwaardelijk, bengelend aan een draadje boven een ketel van eindeloze marteling. Is dit wat jij gelooft? Denk je er eigenlijk wel eens over na? *Waarom* denk je er niet over na? Is het niet belangrijk genoeg? Hoef je het niet te weten?

Waar staat de doctrine van eeuwige marteling in het Oude Testament? Als je het niet direct weet, prima. Ik zal je tergen met een andere vraag: Wat als het er niet staat? Dat zou me wat zijn. Als deze doctrine pas verschijnt in Nieuw Testamentische tijden, dan zou dat betekenen dat de meest verschrikkelijke doctrine die ooit op Aarde insloeg werd bewaard voor de meest liefhebbende (en enige) Redder Die ooit de Hemel verliet.

Ik ga je nu laten zien dat het Oude Testament geen enkel woord bevat betreffende de Christelijke doctrine van eeuwige marteling.

WAAR STAAT DE GODSGRUWELIJKE DOCTRINE?

Toen Adam zondigde, wat was toen het gevolg? Lees het maar. Dit was de ergste zonde. Wat een uitstekend moment om het uiteindelijke, verschrikkelijke lot te openbaren, niet waar? Maar het staat er niet. *Je zult uit de Tuin verdreven worden, Adam, en je zult moeten schoffelen als een gek om iets te kunnen laten groeien. Eva, een kind baren zal je zoveel pijn doen dat je wit wegtrekt. En vanaf vandaag beginnen jullie te sterven, jullie allebei. Het is de straf voor jullie ongehoorzaamheid. Dood en onkruid en krampen in alle kleuren van de regenboog. En dit moet ik ook nog even kwijt – Ik kom niet meer zo vaak langs.*

Erg genoeg, maar geen woord over een eeuwigheid van marteling in vlammen. Ik vraag me af waarom niet. En jij?

Vervolgens verschijnt Kaïn op het toneel die zijn broer Abel vermoordt. Moord is tot dan een onbekende misdaad, maar de ergste sinds het Satan/Eva/fruit debacle. Dit is een goed moment voor God om de Moeder Aller Straffen te openbaren, om toekomstige wetsovertreders te ontmoedigen. Maar nee, geen enkel woord. Er is veroordeling, ja, maar het is rationeel en redelijk: Kaïns landbouwgrond wordt vervloekt – de grond zal hem niets opleveren – en hij moet gaan zwerven als een nomade. Wij verwachten zinnen zoals: 'Branden zul je, moordenaar,' of: 'Loop naar de hel, Kaïn,' maar ze staan hier niet.

Ik hoop maar dat niemand teleurgesteld is.

En hoe zit het met de dagen van Noach? De burgers van dat tijdperk zondigden alsof het hun beroep was. Het enige waar mensen toen aan dachten was: *Hoe kunnen we nog beter en nog efficiënter zondigen?* Ze hielden van hun akelige bezigheden en namen nauwelijks pauze. Als er mensen waren die eeuwige marteling verdienden, dan deze wel. De spotters voor altijd in de hel laten branden? Nee, verrassend genoeg. De zondaars werden slechts weggevaagd door een overstroming. *Slechts?* Stel je voor. Eén grote slok en weg was je. Het zal niet leuk zijn geweest, maar het was beter dan voor altijd branden.

God past soms vuur en zwavel toe om de carrière van beroepszondaars in te korten. Maar net als Lysol doden vuur en zwavel bacteriën als ze ermee in aanraking komen. (Dat wil zeggen, het vuur en de zwavel martelen de bacteriën niet voor eeuwig.) Denk aan de tweelingsteden Sodom en Gomorra, steden die tegenwoordig synoniemen zijn voor sexuele perversie. Toen het uur van de afrekening daar was 'liet de Heer boven Sodom en Gomorra zwavel en vuur regenen van de Heer uit de hemel' (Genesis 19:24). Het resultaat? God 'verwoeste de steden van de vallei' (vers 29). Merk de verdachte afwezigheid op van 'God begon de bewoners van deze steden voor eeuwig te martelen.'

En hoe zit het met de dagen van Mozes, toen er overal wetten voor waren en duizenden manieren om die te overtreden? Hier is een andere, ideale gelegenheid voor de doctrine van eeuwige marteling om 'over de gehele Schrift' te gaan kruipen, zoals hij doet, zo is mij verteld. En toch is dit weer zo'n moment dat door God verkwist wordt en door Zijn dienaar Mozes, die kwaad genoeg kon worden om rotsen te verbrijzelen.

Alle dreigementen in de dagen van Mozes hadden alleen betrekking op aardse beloningen en straffen. Dood de stier van een ander en jouw stier werd gedood. Overtreed een wetspunt en je oogst mislukte. Zoek ruzie met Mozes zelf en er gebeurde iets vreselijks met de hormonen van je vrouw. Of een vijand bestormde je poorten. Of beide.

Allemaal slecht genoeg, maar niet overdreven. Niets voor eeuwig en geen spoortje van eindeloze vlammen. De doodstraf was destijds door steniging, het ergste dat er kon gebeuren. Niet iets waar je naar uitkeek, maar je ging in ieder geval dood. Eén steen tegen je hoofd verdoofde je voldoende om het einde te verzachten. Geen belastingen meer, geen tenten, schorpioenen, zandstormen of Mozes. Voor mannen en vrouwen, zwoegend en falend op een boze planeet, kwam de dood vaak als genade.

Terugkijkend, zien we in het Oude Testament geen enkele Godgeïnspireerde schrijver ook maar één woord noemen over een eeuwigheid van marteling voor het ongehoorzaam zijn aan God. Geen enkele Schriftgeleerde heeft het ooit gevonden, nee, zelfs zij niet die er wanhopig naar gezocht hebben. Vreemd, dat een doctrine die 'overall' is, nergens te vinden is in een deel van de Bijbel, dat, volgens mijn berekeningen, drie centimeter dik is.

Komt het doordat de amateurs van die delicate periode een dergelijke verantwoordelijkheid niet konden dragen? Laten de Oud Testamentische lichtgewichten dan maar eens aan de kant gaan om de weg vrij te maken voor Iemand Die Weet Hoe Je Moet Verdoemen. Sluit de boeken van het Oude Testament en maak plaats voor echte terreur. Sla één bladzijde om na Maleachi, stelletje zondaars. Op naar de Evangelieën! Maar verheug je niet, wees liever bang. Want jullie beseften niet hoe goed jullie het hadden in de dagen van weleer. Jullie zullen nog smachten naar die dagen van overstroming, hongersnood en steniging. Want hier komt eindelijk Iemand Die Hogere Niveaus van Verdoemenis Bewandelt, een Goddelijke Onthuller van tot nu toe Onvoorstelbare Marteling. Zijn Goede Nieuws is, in een notendop, 'Houd van Mij voordat je sterft, want anders zal mijn Vader ergere dingen met je doen dan de doodstraf!' Zijn naam?

JEZUS CHRISTUS, REDDER.

De geest van de Heer is op Mij, want Hij zalft Mij om het evangelie te brengen aan de armen. Hij heeft Mij uitgezonden om het gebroken hart te helen, om vrijlating te prediken aan gevangenen en aan blinden nieuw gezicht, om verdrukten uit te zenden in vrijheid, om aan te kondigen een welkom jaar des Heren...

- *Jezus Christus*, Lucas 4:18-19

Ben je er nu klaar voor om uit te zoeken hoe de dingen *werkelijk* zijn?

Wat volgt is het vlees van deze verhandeling, een blik op Schriftge-deelten die eeuwige marteling lijken te onderwijzen, maar dat niet doen. In de meeste gevallen zal mijn taak zijn om heel eenvoudig een smalle lichtstraal te laten schijnen in een onopgemerkte spleet tussen de teksten. Dit om je iets te laten zien dat er altijd al was, maar dat je nooit eerder zag. Het zou natuurlijk kunnen dat je niet wilt zien wat er tevoorschijn komt. Ik heb er geen idee van hoe jouw hartsgesteldheid is. Als je hart zacht is, dan wil je het zien en je zult het zien. Ik kan me moeilijk voorstellen dat een hart onwillend zou zijn om een heerlijker God te aanvaarden, maar er zijn heel veel van dit soort harten; ik heb er een aantal ontmoet. De Hemel zal voor hen niet hetzelfde zijn als die-en-die er ook in mag.

Voor de rest van jullie, daar gaan we. Onthoud, God deed dit met opzet. Wees niet verontwaardigd over de jaren waarin je dit niet wist. Dit was Gods plan, om je te overweldigen met het licht van de openbaring die je vandaag krijgt.

Toen Jezus Christus op aarde was, verkondigden noch Hij, noch Zijn discipelen een wereldwijd evangelie.

Mattheüs 10:5-7, "Deze twaalf zendt Jezus uit, hen opdracht gevend, zeggende: 'Op de weg van de natiën mogen jullie niet voortgaan en in een stad van Samaritanen mogen jullie niet binnengaan. Ga veeleer naar de verloren schapen van het huis van Israël. Ga nu, verkondig, zeg dat het koninkrijk van de hemelen dichtbij is!'"

Als dit de enige kans voor de mensheid is om 'in Jezus te geloven of voor eeuwig naar de hel te gaan,' dan heeft Jezus wel een vreemde manier van evangeliseren. 'Vertel dit niet aan 99% van de mensheid,' zegt Hij in feite. 'Blijf bij de Israëlieten.'

Ik moet nog een orthodoxe voorganger tegenkomen die dit kan uitleggen. Het veroorzaakt nogal veel gestamel en gestotter onder hen. Het is een rond gat waarin hun vierkante doctrines niet passen. Ze weten wel 'zeker' dat Jezus de voorwaarden geeft voor de hele mensheid om te worden gered of veroordeeld voor de eeuwigheid en dus hebben ze niet de objectiviteit om te horen wat Hij werkelijk zegt.

Om te beginnen, wat is het koninkrijk van de hemelen, waarover hier gesproken wordt? Is het de hemel zelf? Nee. Het is het koninkrijk *van* de hemelen; dat wil zeggen dat het hemels van karakter is, maar het bevindt zich op aarde.

Het is een periode van ongeveer duizend jaar relatieve vrede op deze aardbol, als Jezus Christus samen met een wedergeboren Israël zal regeren over de volkeren. Het zal dan de beloning zijn van heilige Israëlieten om te 'leven en regeren met Christus voor duizend jaar' (Openbaring 20:4), 'op aarde' (Openbaring 5:10). Dit wordt ook wel genoemd het Duizendjarig Rijk. Het is geen fictie of een zegswijze, maar een nauwkeurig voorzegde gebeurtenis voor een nabije tijd.

Als je mij niet gelooft met betrekking tot Jezus' boodschap, geloof dan Jezus Zelf: 'Ik ben slechts uitgezonden tot de verloren schapen van het huis van Israël' (Mattheüs 15:24). Hoe konden we deze simpele woorden over het hoofd zien? Dit is wat ik bedoelde toen ik zei dat God dingen verbergt. De woorden staan er, maar op één of andere manier zien we ze niet. Paulus bevestigt het getuigenis van Christus, hij schrijft in Romeinen 15:8 – 'Want ik zeg u dat Christus de Dienaar van de Besnijdenis is geworden, ten behoeve van de waarheid van God, om de beloften aan de vaders te bevestigen.' Nu heb je drie getuigenissen. De beloften aan de vaders waren die beloften, die God eeuwen eerder aan Abraham maakte, dat zijn zaad uiteindelijk de aarde zou regeren. Voor hoe lang? Zodra het begonnen zou zijn, zou het duizend jaar duren.

Besef wat dit betekent. Het betekent dat alle woorden van Jezus betrekking hebben op één volk: Israël. En alle dreigementen die Hij tot dit volk richtte – het vuur, de worm, de vervloeking van de bokken, de scheiding van de slechte vis, het verdorren van de vijgenboom, het branden van de takken – hadden *uitsluitend* betrekking op het binnengaan of het geweigerd worden van het komende, duizendjarige koninkrijk. Het was geen kwestie van hemel of hel. Het was niet, zoals ik op zoveel uithangborden bij kerken gelezen heb: 'Waar zul jij de eeuwigheid doorbrengen?' Het thema van de dag was dit en alleen maar dit: 'Zul je wel of niet binnengaan in het duizendjarig koninkrijk en daar gezegend worden?'

Wat zou er gebeuren na de duizend jaren? Dat is een goeie vraag, één die Jezus nooit ter sprake bracht toen Hij op aarde was. Dat deed Hij later, door de apostel van Zijn keuze: Paulus. Maar hier is nog een andere vraag, met betrekking tot het eerste: Wat gebeurt er met die arme Israëlieten, die geweigerd worden tot het koninkrijk? Worden ze voor eeuwig verbannen van de aanwezigheid van God? Het antwoord op die vraag zal je leven veranderen. Jezus gaf een duidelijk antwoord, maar nogmaals, geen woord hierover toen Hij op aarde was. Hij gaf het antwoord later, vanaf Zijn verheven troon, door de brieven van de hiervoor genoemde apostel. Ik zal later uit sommige van zijn brieven citeren. Maar eerst wil ik uitweiden over Jezus' dreigementen.

Het is beter om een oog of een hand te verliezen dan te branden.

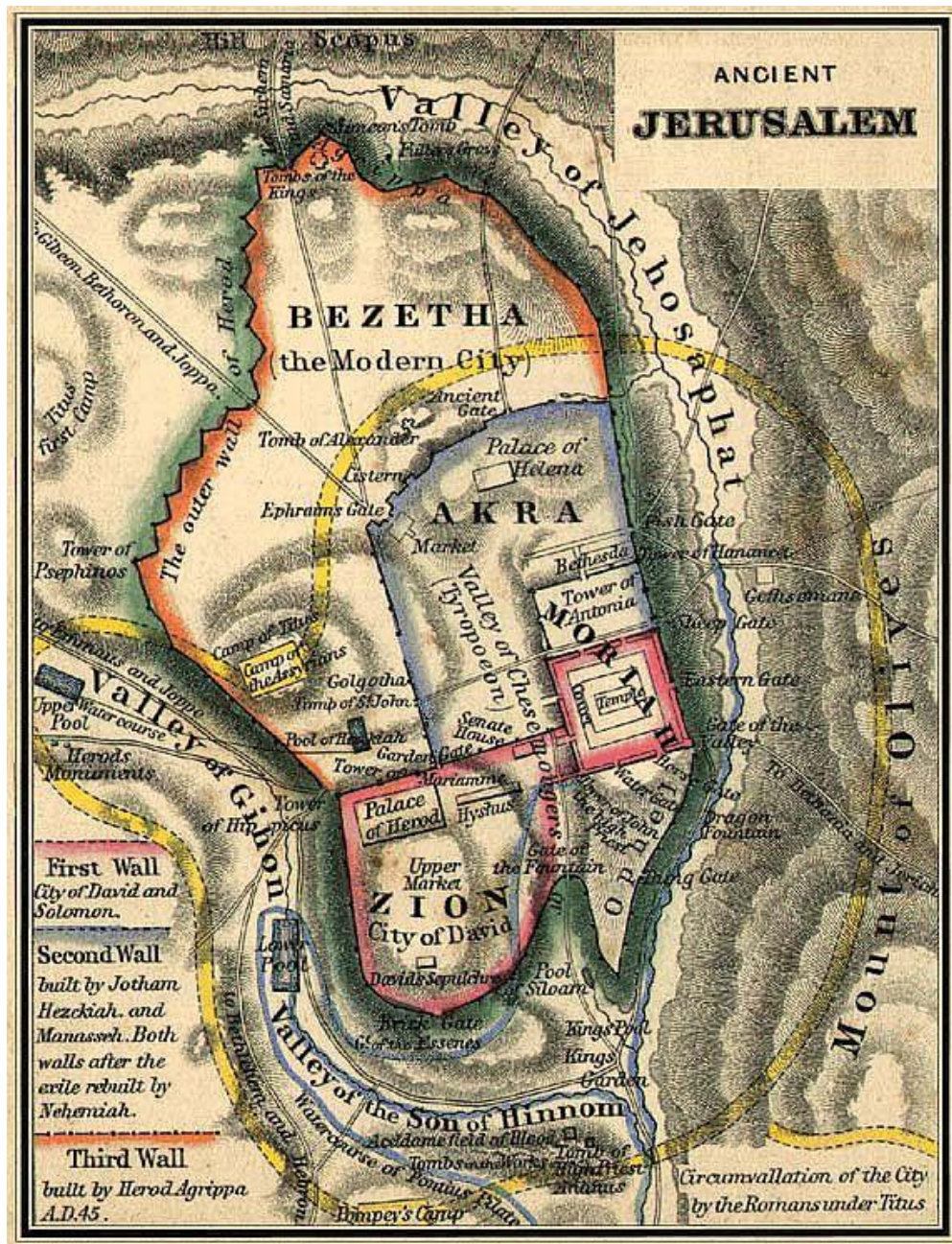
De meest angstaanjagende dreigementen die Jezus uitte naar de Israëlieten zijn waarschijnlijk die uit Mattheüs 5:29-30 en Marcus 9:43-48. Hier legt Jezus uit hoeveel beter het is voor een Israëliet om zijn of haar oog uit te rukken, of zijn of haar hand af te hakken dan dat deze leden iemand leiden naar het 'vuur van de hel.' Deze verzen hebben ontelbare miljoenen door de eeuwen heen angst aangejaagd, mensen op wie deze verzen niet eens van toepassing zijn. Zo veel zinloze zorgen over ogen en ledematen. Dit zijn Israëlietische dreigementen voor een Israëlietisch koninkrijk.

Het vuur van de hel? Dat is slechte vertaling. Jezus heeft het woord 'hel' in Zijn hele leven nog nooit gezegd. Niet waar? Hij sprak geen Nederlands. Het woord dat van Zijn lippen kwam was *Gehenna*. Precies. Jezus waarschuwde de Israëlieten voor 'het vuur van Gehenna,' niet de hel en dat kun je vinden in elke goede concordantie (zie woord #1067 in Strong). Gehenna is een smalle vallei langs de zuidwestelijke hoek van Jeruzalem. Het is een geografische plek, een plaats waar je gewoon naartoe kunt gaan. Het is nu een aangename, kleine vallei. Je kunt naar Jeruzalem vliegen en in de hel gaan wandelen. Je kunt er picknicken met je gezin. Koop een wandelkaart en loop naar de hel.

God heeft ervoor gezorgd dat sommige versies van de Schrift dit goed vertaald hebben (het *Concordant Literal New Testament*, *Rotherham's Emphasized Bible* en *Young's Literal Translation*, om er drie te noemen); andere heeft Hij volmaakt vervormd opdat zij die bekwaam zijn zichtbaar kunnen worden. (noot van de vertaalster: de Nederlandse NBV-vertaling heeft als enige het woord 'hel' vervangen door 'Gehenna.'

Wikipedia vertelt je dat Gehenna de plaats is waar de Israëlieten vroeger hun vuilnis en kadavers stortten en offerden aan vreemde goden. In vroeger dagen werd het genoemd 'het dal van Hinnom.'). Het mag dan nu een lieflijke, groene vallei zijn, maar in het duizendjarig koninkrijk zal het een crematorium zijn voor de lijken van misdadigers. Wees niet geschokt. In tegenstelling tot vandaag, zal tijdens de periode van het koninkrijk de rechtspraak voortvarend en snel zijn en criminelen zullen wel twee keer nadenken voordat ze de wet overtreden.

Het vuur van de hel? Hier is het enige voorbeeld waar de NBG, de beide Statenvertalingen en nog diverse andere Nederlandse vertalingen de naam van een bestaande plaats veranderd hebben in iets anders.

Kijk hier eens naar: Waar het Grieks *Hierousalem* heeft, vertalen de NBG e.a. met 'Jeruzalem' – elke keer. Waar het Grieks *Nazaret* heeft, vertalen de NBG e.a. met 'Nazareth' – elke keer. Waar het Grieks *Bethleem* heeft, vertalen de NBG e.a. met 'Bethlehem'- elke keer. Dit is verstandig. Het is een eerlijke en samenhangende manier van vertalen. Maar hier, waar Jezus *Gehenna* zegt (een andere geografische plaats), vertalen de NBG e.a. met 'hel.' Hé, wat eigenaardig. Kun jij dat verklaren? Ik wel. Ooit gehoord van de uitdrukking 'theologisch vooroordeel?'

De Israëlieten beefden bij het horen van de naam Gehenna. Ze wisten waarover Jezus sprak. In hun denken had het niets te maken met eeuwige straf. De profeet Jesaja had eeuwen daarvoor al geschreven over die plaats:

Alle vlees zal komen voor Mijn aangezicht om te aanbidden, zegt Jahweh. En bij het verlaten van de stad zien zij de lijken van de sterfelijken die tegen Mij hebben overschreden; want hun worm zal niet sterven en hun vuur zal niet worden gedoofd, afgrijselijk zullen ze zijn voor alle vlees.

- Jesaja 66:23-24

ZIE JE IETS VERDACHTS?

Geen enkel verstandig mens zou het idee slikken van miljarden mensen die voor eeuwig lijden in een **vallei van 762 x 61 m.** ten zuidwesten van Jeruzalem. Dus, om de valse angst van eeuwige marteling te handhaven, veranderden de **NBG, SV en andere vertalers** plotseling een geografische plaats in een mythologische martelkamer.

Geografische plaats in originele tekst

Zoals vertaald in NBG, SV e.a.

Hierousalem.....	Jeruzalem
Kapharnaoum.....	Kapernaüm
Nazaret.....	Nazareth
Bethania.....	Bethanië
Ephesion.....	Efeze
Bethleem.....	Bethlehem
Bethsaida.....	Bethsaida
Kappodokia.....	Kapadosië
Beroia.....	Berea
Gomorra.....	Gomorra
Galilaia.....	Galilea
Damaskos.....	Damascus
Geenna.....	hel (hoe zegt u??)
	Mattheüs 5:29-30
	10:28, 18:9
	23:15,33

Wat betreft de wormen en het vuur, het is duidelijk dat Jezus hier naar Gehenna verwijst. Het sleutelwoord in de profetie is 'lijken.' Dit is het woord dat je niet eerder opmerkte en waar ik nu mijn licht op laat schijnen. Hier is het woord dat het onderwerp verduidelijkt. Er zijn een paar smeulende lijken in Gehenna, niet miljarden kronkelende zombies. Ik ga ervan uit dat niemand ooit een kronkelend lijk heeft gezien. Gehenna is zo praktisch als maar zijn kan. Het vuur en de wormen verteren de oude lijken en maken plaats voor nieuwe. Het is gruwelijk, ja, maar niet de magisch/krankzinnige, gefantaseerde voorstelling die de Christelijke religie ervan gemaakt heeft.

Kronkelende lijken?

Merk op dat het Hebreeuws niet zegt dat de wormen *nooit* zouden sterven of dat het vuur *nooit* uit zou gaan. Zolang er lijken zijn om hen te voeden 'zullen de wormen niet sterven' en 'zal het vuur niet worden gedoofd.' (Als een dokter van de Eerste Hulp tegen een verontruste moeder zegt: 'Uw zoon zal niet sterven,' bedoelt hij niet *nooit*.) Net zo goed spreekt het Grieks niet van eeuwige wormen en vlammen. Het noemt het vuur eerder 'ongeblust' en de worm 'niet stervend.' Net zoals een huisbrand 'ongeblust' is totdat iemand hem uitmaakt en een gezonde man 'niet stervend' is totdat hij een ziekte krijgt en sterft, zo zullen het vuur en de worm ongestoord Gods doel dienen totdat Hij hen beëindigt. En beëindigen zal Hij hen. Dit is absoluut niet Gods uiteindelijke doel.

Jezus' dreigement richtte zich tot menig lakse Israëliet. Geen enkele, verstandige zoon van Jacob verlangde naar de dood, vooral niet tijdens de periode van het koninkrijk. Het doel was om te regeren met Christus, niet smeulen tussen de lijken.

Hoe kon een dergelijke vertekening plaatsvinden en hoe konden zoveel mensen daar voor vallen? Verrassend genoeg is het niet zo moeilijk om een kleine vallei buiten Jeruzalem, geschikt om slechts een paar dozijn lijken te verwerken tijdens een duizendjarig koninkrijk, te maken tot een plaats waar God miljarden zondaars bij bewustzijn voor eeuwig zal laten branden. Dat is niet moeilijk, althans, als dit is wat iemand wil dat de plaats zal zijn. Het enige dat nodig is, is een beetje scheel kijken, het hoofd verdraaien in een hoek van vijfenveertig graden en een paar dikke, gekleurde brillenglazen.

Hij ziet het.

Het is verleidelijk om een dergelijke scheve kijk op de zaken te wijten aan vooroordeel, nalatigheid, trots, een wraakzuchtig hart, slechte studeergewoonten, of – in het geval van voorgangers – het verlangen om mensen door middel van angst de kerk in te jagen. En, relatief gesproken, zou dit juist zijn. Maar, kijkend vanuit een absoluut gezichtspunt, zouden we er verstandiger aan doen om het aan God toe te schrijven. God had met gemak de vertalers van onze best verkopende versies de wijsheid kunnen geven om *Gehenna* te houden zoals Zijn Zoon het gezegd had. Hij had met gemak de 'lijken' van Jesaja tevoorschijn kunnen halen in de contexten van het Nieuwe Testament. Zouden deze simpele handelingen de wereld geen kerklading van misleiding hebben bespaard? Ja. Maar God weigerde om het één of het ander te doen. Waarom? Wist Hij niet wat er zou gaan gebeuren? Natuurlijk wist Hij dat; Hij is God. *God deed het met opzet.* Aanschouw de genialiteit van God. God verboog met opzet onze best verkopende versies om ons te dwingen tot zoeken. Hij verborg met opzet het juiste antwoord, om koningen de eer te geven om het te onderzoeken. Als we de waarheid willen zoeken, dan is hij er; God sluit geen deur naar één deel van de Schrift zonder ergens anders een raam te openen. Niemand kan Hem ervan beschuldigen dat Hij het onmogelijk maakt. Maar als iemand liever zou hebben dat domme, ongehoorzame zondaars voor eeuwig gestraft zouden worden, dan ligt de valstrik van 'de hel' naast de deur.

Loop maar naar binnen.

"En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwige leven."

Dit is de NBG-versie van Mattheüs 25:46. Hier vinden we 'de Zoon des Mensen, komend in Zijn heerlijkheid, plaats nemend op de troon.' Voor Hem zijn 'al de volken' verzameld en 'Hij zal ze van elkander scheiden, zoals de herder de schapen scheidt van de bokken.' Hij zal 'de schapen zetten aan zijn rechterhand en de bokken aan zijn linkerhand.' De rest ken je. De schapen gaan naar de hemel; de bokken gaan naar de hel – voor eeuwig. Blaat, bèèèh en bye-bye. Het oordeel is voltrokken, Jezus staat op, wast Zijn handen zoals Pilates dat deed en vertrekt dan met een kort en bondig: 'Dat was dat.'

Dit oordeel wordt in jouw plaatselijke kerk gepropageerd als 'het laatste oordeel' van 'de hele mensheid,' wanneer 'Gods vijanden' naar 'de hemel of de hel' gaan, voor 'alle eeuwigheid.' Maar, zoals je ondertussen wellicht geraden hebt, daar heeft het niets mee te maken. Deze ingenieuze valstrik heeft de onwetende onrechtvaardigheid van de Christelijke religie tentoongesteld.

De eerste plaats waar we ons licht op moeten laten schijnen is het woord 'volken.' Het is de sleutel van de deur. Maar God bedient Zich zo snel van deze schaap/bok analogie, dat de doorsnee lezer de sleutel laat vallen. *Dit moeten personen zijn*, denkt de lezer. *Hij plaatst hen aan Zijn rechter- en linkerhand*. Maar nee. Elk schaap en elke bok stelt een volk voor, niet een persoon. Dit is niet ome Harry, die voor Jezus staat; het is Ethiopië. Dit is niet tante Hanna, die voor Hem staat te beven; het is Rusland. Het is niet Jan de melkboer; het is Afghanistan.

Dit oordeel vindt plaats bij de inwijding van het duizendjarig koninkrijk, in het dal van Josafat. Net als Gehenna, is dit een letterlijke, geografische plaats buiten Jeruzalem (zie de kaart van blz. 17). In feite is het recht om de hoek van Gehenna. Het staat vandaag bekend als de Kidronvallei. Vlieg er naartoe en ruik de narcissen. Het oordeel hier zal de vervulling zijn van de profetie van Joël 3:1-2:

“Want zie, in deze dagen en in die tijd, als ik een keer zal brengen in de gevangenschap van Juda en Jeruzalem, zal ik alle volkeren vergaren en laten afdalen naar het dal van Jehosafat. Ik zal daar met hen in het gericht gaan om mijn volk en mijn erfdeel Israël, omdat ze die verstrooien onder de volken.”

Zoals met het vuur en de wormen van Gehenna, is dit oordeel praktisch. Jezus komt terug en ziet dat de politieke verhoudingen op aarde op hol geslagen zijn. Goede volken zitten achteraan; het kwaad zit op de beste plaatsen. De Grote Rechter zal dit herstellen. Hij zal al de volkeren voor Zich bijeenroepen (d.w.z. hun afgevaardigden) in deze vallei, om te beslissen over hun situatie. Welke criteria zal Hij gebruiken om hen te oordelen? Hun geloof in Hem? Hun geloofsbelijdenis? De wijze waarop ze gedoopt zijn? Nee. Het zal de politieke houding zijn van dat volk ten opzichte van Israël en niet meer dan dat. Geloof is hier helemaal niet aan de orde. Lees de context en zie het zelf. Niemand zal vragen: 'Naar welke kerk ging u?,' of: 'Waarom had u niet meer geloof?' Als het bewuste volk Israël hielp in haar uur van verdrukking ('Wat u doet voor deze, de minste van mijn broeders, dat hebt u voor Mij gedaan.'), dan zal dit volk geplaatst worden dichtbij de hoofdstad Jeruzalem. Zo niet, dan wordt het weggestuurd naar één van de vier uithoeken van de aarde. Volkeren dichtbij zullen worden gezegend, verre volkeren minder. Hier, aan de uithoeken, vinden we de 'buitenste duisternis' en het 'tandengeknars.' Een tandarts zal er goede zaken doen.

Waar de misleiding over Gehenna een vijfenveertig graden verdraaiing van het hoofd vereiste, moet hier de nek verrekt worden tot aan de verste hoek van het gezichtsveld. Om deze praktijksituatie in een vallei in het Midden-Oosten te maken tot het laatste oordeel over alle ongelovigen, moeten de volkeren veranderd worden in personen. Dit is nog maar de eerste vervorming. Daarna moeten de Schriftuurlijke criteria van oordeel, 'Hoe heeft u Israël behandeld?' veranderd worden in 'Heeft u geloofd in Jezus Christus als uw persoonlijke Redder?.'

Vervolgens staan de liefhebbers van onrechtvaardigheid voor de onbenijdenswaardige taak van het opwekken uit de dood van miljarden mensen vóór hun tijd. Wat bedoel ik nu? De meerderheid van de mensheid zal niet eens in leven zijn tijdens dit oordeel, dat plaatsvindt aan het begin van de duizend jaar. Let op: 'De andere doden kwamen niet tot leven voordat de duizend jaar voorbij waren.' (Openbaring 20:5).

Maar, wie kan het wat schelen? Ik beseft dat, wat voor feiten ik ook aan het licht breng, veel mensen blijven geloven wat ze willen geloven. De meeste Christenen kan het niets schelen wat er nou precies gebeurt in deze vallei, zolang zijzelf maar gered zijn. De waarheid moet gezegd: van de mogelijkheid van een bijna universele vertekening van dit oordeel, van een valse voorstelling van Gods karakter, van miljarden mensen, van wie hun voorgangers zeiden dat ze hier geoordeeld werden, die op dat moment hartstikke dood zijn, hebben ze totaal geen last. Waarom niet? Omdat ergens last van hebben uiteindelijk betekent dat ze moeten toegeven dat ze een vergissing hebben gemaakt, iets dat voor de meeste mensen te moeilijk is.

Waarom zou een dergelijke bekentenis moeilijk zijn? Is openbaring dan niet het Grote Christelijke Sieraad? Nee. Het Grote Christelijke Sieraad is Acceptatie Door Andere Christenen. Het Grote Christelijke Sieraad is Gemeenschap. Het Grote Christelijke Sieraad is: Ik Zou Nooit Bedrogen Kunnen Worden. Ik beseft dat Christenen 'dol zijn op Christus.' Ik weet dat ze 'van God houden.' Maar ik spreek hier van het Grote Christelijke Sieraad.

Wat is de prijs van openbaring? Die is echt niet zo exorbitant. Het is eigenlijk alleen maar dit zeggen: 'Ik had ongelijk. Ik heb dit oordeel verkeerd geïnterpreteerd. En daardoor heb ik Gods karakter verkeerd beoordeeld, een ergere fout. Ik geloofde wat me werd geleerd. Ik geef toe dat ik daar voor mezelf nooit kritisch over nagedacht had.' Dit is geen vernedering. Het is bevrijding. Maar, ga nu met mij terug naar de werkelijkheid. Tegenwoordig wordt in de kerk elke waarheid, die de gemeenschap in gevaar brengt, vermeden. Niemand, voor wie gemeenschap van levensbe-

lang is, zal zelfs maar nadenken over een waarheid, die de boot zal doen schommelen. *Staat Gods karakter op het spel? Ach, nou ja.* Er is een veel te groot gevaar, in de georganiseerde religie, dat men een glimp opvangt van zijwegen. Maar ik schrijf niet voor hen die bang zijn van mensen. Ik schrijf voor hen voor wie de volgende vraag er toe doet: 'Wat doet God nou eigenlijk in deze vallei en wat heeft dit te maken met het sterven van Zijn Zoon voor de mensheid?' Ik schrijf voor hen die bereid zijn om een vroegere blindheid toe te geven in het licht van een gloednieuwe waarheid.

"Schei uit met je stomme feiten!
Iedereen kijkt naar me!"

De juiste vertaling van Mattheüs 25:46 is: 'En dezen zullen heengaan naar de aionische straf, maar de rechtvaardigen naar het aionische leven.' Dit is correct. Het Griekse woord dat verkeerd vertaald werd met 'eeuwig' (zie woord #166 in Strong) is *aionion*. In het Nederlands is dit 'aionisch.' Dit is de bijvoeglijke vorm van 'aioon,' een woord dat een periode van tijd betekent. God spreekt hier van tijd, niet van eeuwigheid. Dit woord vertalen met 'eeuwig' is zijn betekenis veranderen.

Nee, erger. Het is een betekenis eraan geven, die het tegenovergestelde betekent. Je zou net zo goed het Griekse woord dat 'licht' betekent kunnen vertalen met 'duisternis,' of het Griekse woord dat 'boven' betekent, vertalen met 'onder.' Eeuwigheid is het tegenovergestelde van tijd.

Heb ik je al verteld wat een concordantie is? Teruglezend, zie ik dat ik dat niet heb gedaan. Een concordantie is een dik boekwerk, dat elk Schriftwoord vermeldt, met het Hebreeuwse of Griekse woord erachter. Het weegt een paar pond en het doet gemeen pijn als je het op je voet laat vallen. Het kost ongeveer evenveel als een spijkerbroek. Zoals ik al eerder suggereerde, God zou geen schroefhoofd maken zonder voor de bijpassende schroevendraaier te zorgen. Maar je moet de schroevendraaier kopen. Je moet naar je plaatselijke boekhandel gaan en het juiste gereedschap kopen. (Noot van de vertaalster: in het Nederlands is een dergelijke concordantie gemaakt door Abraham Trommius.)

In ieder geval heeft de foute vertaling van dit woord versies zoals de NBG en andere in problemen gebracht. Voor een opvallend en pijnlijk voorbeeld, vergelijk Openbaring 11:15 met 1Korinthiërs 15:25. Uit de NBG:

Openbaring 11:15 – 'Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden.'

1Korinthiërs 15:25 – 'Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten heeft gelegd.'

Spreekt de Schrift zichzelf tegen? De Schrift niet, maar de NBG en andere vertalingen wel, je ziet het hierboven. Regeert Jezus tot in alle eeuwigheden of alleen maar totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd? Beide kunnen niet waar zijn. Antwoord: Hij regeert alleen maar totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd.

'Tot in alle eeuwigheden' is een foute vertaling van het Griekse gezegde *tous aionas ton aionon*, dat in een correcte vertaling betekent 'voor de aionen van de aionen.' Aionen zijn lange perioden van tijd waarin God stapsgewijs de hele schepping met Zichzelf verzoent. Na deze aionen, als God Zijn doel bereikt heeft, legt Christus Zijn heerschappij neer en onderwerpt Zichzelf aan God. Dit zeg ik niet, dit zegt 1Korinthiërs 15:28. Jezus regeert zo goed tijdens de aionen, dat bij hun afsluiting heerschappij overbodig wordt. Denk even met me mee. Een koning die regeert heeft ondergeschikten nodig. Niet waar? Maar dit is een onvolmaakte situatie. Gods doel is om iedereen in volmaakte eenheid te brengen met Hemzelf (zie weer 1Korinthiërs 15:28; het bevlogen gezegde is 'alles in allen'). Wie voltooit deze volmaaktheid voor God? Dat doet Christus. Verheug je en wees blij.

Niemand die volhoudt: 'Jezus regeert voor eeuwig!', doet Hem een plezier. In feite zou Christus het opvatten als een belediging. Zou je dit volhouden tegenover een intelligente gelovige, dan zou die gelovige zuinigjes opmerken: 'Regeert Hij voor eeuwig? Getver. Ik had liever gehad dat God alles in allen zou worden.'

Als ze goed vertaald zijn, dan zijn beide verzen waar. Als ze fout vertaald zijn, op de manier van de gangbare versies, dan moet één van hen fout zijn.

De oplossing? Een correctie van het enkele, fout vertaalde woord. Het resultaat? Een Bijbel, die zichzelf niet tegenspreekt. En de 'eeuwige straf' en het 'eeuwige leven' van Mattheüs 25:46 worden slechts de 'aionische tuchtiging' en het 'aionische leven,' evaringen van slechte en goede volkeren tijdens het Duizendjarig Rijk. De slechte volkeren zullen dan getuchtigd worden (het 'vuur' van vers 41 verwijst daar figuurlijk naar), de goede volkeren zullen over het algemeen plezier hebben. Er wordt verder niets gezegd over het eeuwige lot van de mensheid. Dit vers laten spreken van het eeuwige lot van de mensheid, maakt het te zwaar beladen. *Tot zover, op dit punt in de openbaring, hebben we geen enkele uitspraak over het eeuwige lot van de mensheid; voor zonde is nog niet gestorven.*

Waardeer de genialiteit van God; één klein muntje op de rails (het fout vertaalde woord) doet de hele trein uit de bocht vliegen. Maar onthoudt dit: 'Het is Gods eer om een woord verborgen te houden, het is de eer van koningen om een woord te doorgronden' (Spreuken 25:2). Eén uurtje van onderzoek en je zult het zien. Slik het voor zoete koek en je zult met de trein ontsporen.

'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien... Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden.'

Dit is Johannes 3:3,7 uit de NBG versie. Onlangs zag ik dit vers uitgespeld staan in koeienletters op een billboard in een grote stad. Het was daar neergezet door een mega-Baptistenkerk, in een poging om de stad van de hel te redden. Wat de Baptisten dit bord wilden laten zeggen was: 'Als jullie, stelletje dwazen van deze grote stad, niet heel snel uitvogelen hoe jullie wedergeboren moeten worden, dan zullen jullie voor altijd van God gescheiden worden.' Maar is dit wat Jezus zei tegen Nicodemus op een stille dinsdagnacht buiten de tempel? Helemaal niet.

Blijf bij het programma. Ken je het programma nog? Jezus predikt het duizendjarig koninkrijk alleen aan Israëlieten. Hij was slechts gezonden tot de verloren schapen van het huis van Israël. Er is niets veranderd. Deze boodschap was speciaal ontworpen voor Nicodemus en zijn volksgenoten, niet voor de snelheidsduivels in het spitsuur van Buffalo, Amerika in de 21^e eeuw.

Let op het 'gijlieden' van vers zeven. Dit is meervoud. Jezus zegt tegen Nicodemus: 'Jullie mensen moeten wederom geboren worden.' Een individuele man kan alleen wedergeboren worden als deel van een wedergeboren natie. Allereerst was dit een oproep voor de wedergeboorte van Israël. Nicodemus denkt dat Jezus spreekt over een letterlijke moederschoot en hij gaat verder met het stellen van een belachelijke vraag. Jezus berispt hem in vers 10: 'Gij zijt de leraar van Israël, en deze dingen verstaat gij niet?' Nicodemus had het moeten weten, want de beroemde profeet Jesaja schreef erover in Jesaja 66:8-9

“Wie heeft zo iets gehoord, wie heeft iets dergelijks gezien? Wordt een land op één dag voortgebracht of een volk op eenmaal geboren? Maar Sion heeft nauwelijks barensweeën gekregen, of zij baarde haar kinderen. Zou Ik ontsluiten en niet doen baren? zegt de HERE. Of ben Ik een, die doet baren en toesluit? zegt uw God.”

En zo heeft de beroemde 'wedergeboorte' passage – de lieveling van het Christendom – niets te maken met het eeuwige lot van de gehele mensheid. Het heeft te maken met het volk Israël, dat een nieuw hart krijgt voor het Duizendjarig Rijk. Als een Israëliet zijn deel in de wedergeboren natie weigert, dan zal die Israëliet het koninkrijk van God niet zien. En wat is ook alweer het koninkrijk van God? Hetzelfde als het tot nu toe was. Een eeuwigheid in de hemel? Nee; duizend jaar op aarde.

'Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.' (Johannes 3:16)

Jezus spreekt nog steeds tot Nicodemus. Het Griekse woord dat fout vertaald is met 'eeuwig,' is opnieuw *aionion*. Ik herhaal: 'aionisch' is de bijvoeglijke vorm van het zelfstandig naamwoord 'aion,' dat een periode van tijd is. Zoals het zelfstandig naamwoord is, zo is de bijvoeglijke vorm (bijv. dag/dagelijks, jaar/jaarlyks). Als een aion een periode van tijd is, wat het inderdaad is, dat moet aionisch ook iets van tijd in zich hebben, en dat heeft het ook. Zó is het vers correct vertaald: 'Want zo lief heeft God de wereld, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon geeft, opdat ieder die in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar aionisch leven zal hebben.'

In de context van Johannes 3:16 hoort 'aionisch leven' alleen bij het leven tijdens het duizendjarig koninkrijk. En dus heeft het 'verloren gaan' ook betrekking op dezelfde periode. Van wat? *Van tijd*. Wie in Hem gelooft zal genieten van het duizendjarig leven. Daarentegen, wie niet gelooft zal dan verloren gaan. Dit is alles wat Jezus probeert te zeggen tegen Nicodemus. Wat gebeurt er daarna? Op dit moment weten we dat niet. Johannes 3:16 weet het niet en het kan hem ook niets schelen. Daar wordt hij niet voor betaald. Johannes 3:16 geeft alleen om het duizendjarig koninkrijk en wie daarbij zal zijn.

God bewijst de wereld Zijn liefde door Zijn Zoon te zenden om Israëlieten te redden, die uiteindelijk de wereld zullen regeren in rechtvaardigheid. Johannes 3:16 verder duwen dan de opzet van deze context is hem vermoorden. Alsof je een vis uit een vliegtuig gooit en tegen hem zegt dat hij moet vliegen.

HET TIJDSASPECT BEGRIJPEN
VAN JEZUS' AARDSE BEDIENING
IS DE SLEUTEL TOT HET BEGRIJPEN
VAN HET HELE NIEUWE TESTAMENT

Het verschil tussen datgene wat Jezus verkondigde en datgene wat Hij verondersteld wordt te hebben verkondigd, is deze kleinigheid, die zo groot is als maar zijn kan: DE TIJDSFACTOR. Het is niet alleen maar hier aanwezig in Johannes 3:16, maar in alle andere 'eeuwige' contexten. Verbeter dit ene woord en Jezus' aardse bediening wordt waarheidsgetrouwer. Verbeter dit ene woord en Gods uiteindelijke doel van verlossing van de schepping barst uit alle hoeken en gaten van de Schrift. Maar, leg het muntje van eeuwigheid op de rails en hup, daar gaan Jezus' bediening en Gods doel, over de helling de afgrond in.

Niets hier wijst erop dat ongelovigen altijd zo blijven, of dat verlorenen nooit het leven zullen zien. Kijk maar eens wat God doet met jou en mij.

"... want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden." (Mattheüs 7:14).

Zeer waar – voor wat betreft het duizendjarig koninkrijk.

"En een ieder, die een woord zal spreken tégen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar wie tégen de Heilige Geest zal lasteren, het zal hem niet vergeven worden." (Lucas 12:10).

Hoe zit het met de onvergeeflijke zonde? *Heeft* Jezus gezegd dat er een zonde is, die nooit weg zal gaan? Blijkbaar niet, anders zou Hij Zijn eigen missie ontkennen, zoals die beschreven wordt door een hemelse boodschapper in Mattheüs 1:21 – 'Want Hij is het, die zijn volk zal redden van hun zonden.' Als ook maar één van Zijn volksgenoten ook maar één van zijn of haar zonden zou vasthouden, dan zou Hij Zijn missie verprutst hebben. Wat onze Heer wel zei was, dat er een zonde was die niet vergeven zou worden. Er is een groot verschil tussen dat en een zonde, die nooit weg zal gaan. Dit is veel simpeler dan het klinkt en ik zal het zo meteen uitleggen. Hier zijn eerst de twee andere tekstgedeelten, die het argument nog wat verder opstoken. Uit het *Concordant Literal New Testament*:

Marcus 3:28-29 'Ik zeg jullie dat alles de mensenkinderen vergeven zal worden, de straffen van de zonden en de godslasteringen, wat ze ook maar zouden lasteren, maar wie tégen de heilige geest zou lasteren, krijgt geen vergeving voor de aion, maar is schuldig aan de aionische straf voor de zonde.'

Mattheüs 12:32 'En wie een woord tégen de Zoon van de Mens zal zeggen, het zal hem vergeven worden, maar wie ook maar iets tégen de heilige geest zal zeggen, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze aion, noch in de komende.'

Het is duidelijk dat de personen, die de zonde begaan van het lasteren van de heilige geest, niet verlost zullen worden van de straf, die God daarvoor bestemd heeft. De voor de hand liggende vraag zou nu moeten zijn: Wat is de straf voor deze zonde? Mensen nemen aan dat het eeuwige scheiding van God is, in een brandende put van marteling. Hmm. Lees ik niet dicht genoeg tussen de regels? Waar staat dat in deze teksten? Nergens. En toch wordt zo'n on-Schriftuurlijke straf in deze tekstgedeelten ingelezen. Ik weiger om over deze gedeelten minder te zeggen dan wat de Heer heeft gezegd; ik zal Zijn woorden niet ontkennen. Maar ik zal er ook niets aan toevoegen.

Marcus 3: 28-29 bevat een aanwijzing: De straf voor deze zonde is aionisch, niet eeuwig. Dat betekent dat hij door tijd begrensd is. Laten we verder kijken en de details opmerken in Mattheüs 12:32.

Deze zonde zal niet worden vergeven, 'noch in deze aion, noch in de komende.' Welke aion is komende? Het duizendjarig koninkrijk van Israëls aardse regering, hetzelfde koninkrijk dat Hij kwam verkondigen. Diegenen, die deze zonde begaan, zullen dus dat koninkrijk mislopen. Zo simpel is het. Door het verwerpen van de geest verspelen ze het aionische leven. Een harde straf? Ja, maar geen domme. Eén gezaaide zonde oogst geen eeuwige marteling. Want anders had de Redder, Die stierf om Zijn mensen te redden van hun zonden, dat niet helemaal gedaan.

Laten we zeggen dat er een man is, die een supermarkt berooft en daarvoor een gevangenisstraf van twee jaar uitzit. Is hij vergeven? Nee. Zijn zonde is niet vergeven. We zouden kunnen zeggen: 'de man die de supermarkt berooft wordt niet vergeven.' En dat wordt hij ook niet. Hij gaat naar de gevangenis, zit zijn tijd uit en wordt dan vrijgelaten. Een week later zien we hem zitten lunchen bij *La Place*. Zijn we geschokt? Verbijsterd over justitiële ironie? Nee. Deze man betaalde zijn schuld aan de maatschappij en nu is hij vrij.

Begrijp je waar het om gaat? Het is niet zo, dat – omdat de man niet werd vergeven – hij daarom nooit meer uit de gevangenis komt. En het is ook niet zo, dat – omdat een Israëliet het lasteren van de heilige geest niet wordt vergeven – hij daarom nooit gered wordt. Onthoudt dat God de Redder is van alle mensen (1Timotheüs 4:10) en dat Jezus kwam om Zijn volk te redden van hun zonden (Mattheüs 1:21).

'Janus hier wil weten waarom hij eeuwigheid heeft gekregen voor dubbel parkeren.'

Trouwens, dit dreigement van geen vergeving voor twee aionen voor deze specifieke zonde, is alleen maar van toepassing op die Israëlieten, die de raadgevingen van Jezus negeerden en alleen maar voor die bestemde tijd. Dit alles heeft niets te maken met het lichaam (de gemeente) van Christus, dus hou op met handenwringen over de rekening van iemand anders. (Hoeveel mensen hebben zich ingebeeld dat ze deze zonde hebben begaan en daarmee hun redding hebben verspeeld? De geestelijkheid heeft schuld aan de schade van een dergelijk trauma.) En het heeft ook niets te maken met de tijd, die volgt op de komende aion.

Elke Israëliet wist van de komende aion. Dat zou de aion zijn, waarin zij, met de Messias, de aarde duizend jaar lang zouden regeren. Dit wilden ze allemaal. Maar de meesten wisten niet dat Jezus Christus de Weg was.

Wat Jezus tegen deze Israëlieten zei, was: 'Kijk. Jullie kunnen Mij verwerpen zoveel je maar wilt. Maar als je de geest verwerpt, die Mij kracht geeft, dan zit je in de problemen. Er is geen vergeving voor die zonde, niet in deze aion, noch in de komende aion, waarvan jullie heel goed weten dat dit de duizend jaren van vrede zijn.'

Die woorden zouden bij een Israëliet zijn maag hebben doen om draaien. Israëlieten aten, ademden en sliepen die aion, om 'duizend jaar met Hem te regeren' (Openbaring 20:6).

Ik wenste dat iemand zijn hand had opgestoken en had gevraagd: 'Oké, Jezus. Geen vergeving voor die zonde, nu en straks. Dat snap ik. Geen koninkrijksglorie voor lasteraars van de geest. Eigen schuld. Het is de aionische straf voor hen; ze zullen alle glans en glitter van die geweldige aion mislopen. Daar heb ik geen problemen mee, Meester. U zult *mij* niet betrappen op het lasteren van de geest. Maar, Meester, wat gebeurt er *na* het koninkrijk? Wat gebeurt er met deze mensen en hun zonde *na* die aion?'

Dat zou een geweldige vraag zijn geweest. Waarschijnlijk zou Jezus geantwoord hebben in overeenstemming met Mattheüs 1:21 –

“Ik zal hen redden van hun zonden, natuurlijk.”

“En u, Kapernaüm, die tot de hemel toe verhoogd bent, u zult tot de hel toe neergestoten worden. Want als in Sodom de krachten waren gebeurd die in u hebben plaatsgevonden, dan zou het tot op de huidige dag gebleven zijn.” (Mattheüs 11:23, herziene Staten Vertaling).

Past een complete stad in de vallei van Gehenna? Niet zonder enig radicaal gebulldozer. Maar, deze keer zei Jezus geen *Geenna*, Hij zei *hades*. Ik weet dit omdat ik het opgezocht heb in mijn concordantie. Wees niet geschokt dat er nog een ander woord verkeerd vertaald is met 'hel.' Het is niet mijn schuld. Ik zal je niet geleidelijk om de oren slaan met nog een dozijn andere woorden. Dit zijn de enige twee woorden, door Jezus gesproken, die verkeerd vertaald zijn met 'hel.' Dankzij de Statenvertalingen kun je deze twee alleen uit elkaar houden met een naslagwerk. Hades is net zo min een plaats van eeuwige marteling als Gehenna. Het enige dat het woord betekent is 'onwaarneembaar.' Het eerste deel van het woord, (*h*)*a* betekent 'on,' (*a* is het Griekse negatief – net als bij ons, zoals in 'asymmetrisch'), en *ades* is 'waargenomen.' Hades is een aspect van het universum dat aan onze vijf zintuigen ontgaat.

In Handelingen 2:31 laat de oude Statenvertaling Petrus over Christus zeggen: '...dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel, noch Zijn vlees verderving heeft gezien.' (noot van de vertaalster: de NBV en NBG vertalen hades hier met 'dodenrijk,' de herziene SV vertaalt hades hier met 'graf'). Dit bewijst voor eens en altijd de onbruikbaarheid van de standaard vertalingen. Ging Jezus naar de Christelijke plaats van eeuwige marteling? Uh, nee. En Hij heeft daar ook niet gepredikt. Je denkt waarschijnlijk aan de latere verklaring van Petrus in 1Petrus 3:19, dat Jezus predikte aan geesten in de gevangenis. Het is duidelijk dat dit niet gebeurd kan zijn toen Jezus dood was. Het vond plaats nadat Hij was 'levendgemaakt in geest' (vers 18), dat wil zeggen, na Zijn opstanding. En Hij bracht geen bezoek aan gemartelde mensen in de brandende put van Christelijke marteling. Integendeel, Hij 'maakte iets bekend aan geesten in de gevangenis... aan hen, die eens zich niet lieten overtuigen, toen het geduld van God bleef wachten, in de dagen van Noach.' Dit zijn geestelijke wezens, geen mensen. Mensen worden in de Schrift nooit geesten genoemd. Dit zijn de bovennatuurlijke wezens (boze geesten), die het menselijk ras hadden gedwongen tot vernietiging in de dagen van Noach. Voor zover ik weet, zijn ze onsterfelijk. Zij zijn degenen, die onder de aarde verblijven, zoals vermeld in Filippenzen 2:10, één van de drie klassen van wezens, die hun knieën zullen buigen en belijden dat Jezus Christus Heer is.

Petrus beschrijft de plaats van hun opsluiting als 'de duistere spelonken van Tartarus' (2Petrus 2:4).

WANNEER IEMAND TEGEN ME ZEGT:
'LOOP NAAR DE HEL,'
DAN VRAAG IK ALTIJD:
'WELKE?'

Hier hebben we toevallig het derde en laatste woord waarvan onze illustere/gemakzuchtige vertalers 'hel' gemaakt hebben, de enige 'hel,' die niet door Jezus genoemd werd. In totaal dus drie woorden: *hades*, *Geenna* en *Tartarus*, allemaal met hetzelfde luie gemak op de hoop gegooid van het roemloze, alles samenvattende 'hel.' Voel je je bedrogen? Nou, dat is dan nu voorbij. God licht de sluier op.

Wat zei Petrus in feite over Christus? '...dat Hij niet overgelaten werd aan het ongeziene, noch dat Zijn vlees ontbinding waarnam.' Met andere woorden: niet alleen redde God Christus uit het gebied van het onzichtbare, Hij spaarde Zijn lichaam voor de schande van het bederf. God wekte Christus op.

HEL, DE WERKELIJKE DEFINITIE

Het Engelse woord *hell* stamt af van het Angelsaksische *helan*, dat betekent 'verbergen.' Dit is de exacte betekenis van het Griekse *hades* net als zijn Hebreeuwse tegenhanger *sheol*. Vlammen zijn hier nergens te bekennen. Stop je hand in je zak. Waar is je hand? Hij is in hades.

Dus waar is het Kapernaüm dat Jezus naar hades verwees? Er is niets van over. Het is er niet meer. Je kunt het niet zien. En dat is de waarheid. (Noot van de vertaalster: dit is wat Wikipedia vermeldt over het Nederlandse woord 'hel': - Het woord hel komt van het Oergermaanse woord *haljæ* wat dodenrijk of onderwereld betekende. De godin Hel was in de Noordse mythologie de koningin van de onderwereld (Helheim en Niflhel), zij had haar burcht in het diepste punt van de wereld.)

PROBEER DIT EENS

Laten we zeggen dat een orthodoxe voorganger jou vertelt dat je vader, die drie maanden geleden stierf, in de hel is. Dit is een ontzettend gebrek aan informatie. Als je de Schrift nauwkeurig bestudeert, dan weet je dat sommige Nederlandse Bijbelvertalers twee of drie verschillende Griekse woorden vertaald hebben met het enkele Nederlandse woord 'hel.'

Omdat je zo dol bent op je vader, wil je precies weten waar hij is. Dit snelle, makkelijke hel gepraat heeft geen pas, en al helemaal niet omdat de orthodoxe voorganger je toevertrouwt dat je vader daar voor eeuwig zal verblijven.

Op dit moment zul je natuurlijk de orthodoxe voorganger mijn *Luid & Duidelijke Lijstje* willen laten zien. Op je meest respectvolle toon zul je de voorganger willen vragen: 'Sorry, maar in welke 'hel' zit mijn vader? Zoals u kunt zien op dit Luid & Duidelijke Lijstje, heeft de Bijbelvertaling, die u hanteert om mijn vader te lokaliseren, dit enkele Nederlandse woord gebruikt om drie verschillende plaatsen te beschrijven. Dus, zegt u mij alstublieft of mijn vader in Tartarus, Gehenna of het onzichtbare is.'

LUID & DUIDELIJKE LIJSTJE

TEKSTGEDEELTE	GRIEKS	NBV	NBG	hSV	CONCORDANT*
2Petrus 2:4	Tartaroo	Tartarus	afgrond	hel	Tartarus
Mattheüs 5:22	Geenna	Gehenna	hel	hel	Gehenna
Lucas 16:23	hades	dodenrijk	dodenrijk	hel	ongeziene

* voor een concordante vertaling in het Nederlands, zie: www.schriftwoord.nl

(Noot van de vertaalster: het bovenstaande suggereert dat de NBV de meest concordante Nederlandse Bijbelvertaling is, dit gaat echter alleen op voor bovengenoemde woorden, de rest van de vertaling is absoluut NIET concordant).

De orthodoxe voorganger zal zich nu erg ongemakkelijk gaan voelen. Het eerste dat hij zal proberen is, om van onderwerp te veranderen, door je te vragen waar je dat boek met het Luid & Duidelijke Lijstje vandaan hebt. Dan zul jij zeggen: 'Misschien heb ik het wel onder mijn kussen gevonden. Ik snap niet wat dat er toe doet. Wilt u nu alstublieft mijn vraag beantwoorden?' Je moet niet denken dat het onbeschoft is om op deze manier te antwoorden. De voorganger was onbeschoft door jou te vertellen dat je vader in de hel was, zonder te weten waar hij over sprak.

Als de voorganger geluk heeft zal hij zich herinneren waar hij ongeveer moet zijn, anders niet. Als hij het zich niet herinnert, moet je de voorganger nu aanstaren. Je moet hem op een respectvolle manier aanstaren, ja, maar niettemin aanstaren. Dit is erg moeilijk, dat besef ik, maar je kunt het thuis voor de spiegel oefenen. Je moet op dat moment ook helemaal niets tegen de voorganger zeggen. Dit is heel erg moeilijk. Het zal je grote moeite kosten om niet te gaan staan kletsen om de voorganger zich een beetje beter te laten voelen over de worsteling met zijn duistere beroep. Maar doe alsjeblieft wat ik zeg. Staar de voorganger aan zonder iets te zeggen. Uiteindelijk zul je hem een dienst bewijzen.

Als de voorganger zegt dat je vader in Gehenna is, dan moet je zo galant mogelijk en in volle ernst zeggen: 'Nou, laten we dan een vliegtuig naar Jeruzalem nemen en naar hem op zoek gaan.' Als de voorganger zegt dat je vader in Tartarus is, merk dan op dat je vader zo af en toe je moeders verjaardag vergat, maar, dat hij nooit een koppige, zondigende engel was, die zijn soevereiniteit opgaf tijdens de dagen van Noach. (Weerleg de met stomheid geslagen geestelijke door hem te refereren aan 1Petrus 3:19-20, 2Petrus 2:4 en Judas 6). Als de voorganger zegt dat je vader in hades is, laat dan hardop je vreugde blijken aan de verbijsterde man, over het feit dat je vader in zulk goed gezelschap is. Want hij is, net als Christus (Handelingen 2:31) en David (Psalm 16:10) en Jacob (Genesis 37:35) vóór hem, bevrijd van zijn zorgen en lijden (Job 3:11-19) en hij rust nu, alsof hij slaapt (Johannes 11:11,14).

De gelijkenis van de Rijke Man en Lazarus

Voor wie niet bekend is met dit tekstgedeelte, lees Lucas, hoofdstuk 16. Beter nog, begin bij hoofdstuk 15. (Ik zal je zo meteen vertellen waarom.) Jezus vertelt een gelijkenis aan zondaars en Farizeeërs over een zekere Rijke Man, die in zijn leven neerkeek op een arme, zieke man, genaamd Lazarus, die kwijnend bij zijn poort lag. (De man was er zo slecht aan toe dat de honden zijn zweren likten. Die honden hadden tenminste nog medelijden met hem.) Beide mannen sterven. Na de dood bevindt Lazarus zich aan de boezem van Abraham, terwijl de Rijke Man kronkelt in de martelende vlammen. Volgens Christenen vertelt Jezus hier een verhaal over twee bestaande mensen. Eén van de mensen (Lazarus) zit echt bij Abraham op schoot en de andere (de Rijke Man) krijgt het echt heel erg heet in een nabijgelegen vuur, vooral zijn tong (vers 24). Je zou niet verwachten dat een man, die op een open vuur geroosterd wordt, zo duidelijk en zorgvuldig zou spreken, maar dat is wel wat de Rijke Man doet

tegen Lazarus en Abraham. Je ziet dat hij allerlei vragen heeft. Zelfs terwijl zijn vlees barst en verschrompelt in het hellevuur, zijn er nog bepaalde dingen die deze persoon wil weten. Hij heeft gedachten, opmerkingen, brandende vragen, en hij wacht geduldig op antwoorden, terwijl hij zo nu en dan de lastige vlammen een mep geeft.

Lazarus is niet in de stemming om te praten, dus geeft Abraham hem antwoord, wat een ander opmerkelijk feit is, aangezien Abraham een oudere man is, die een andere man van respectabele leeftijd op zijn borst heeft liggen.

'Dit is geen gelijkenis!' roepen de Christenen. 'Het gebeurt echt!' Nou, nee. Het is *wel* een gelijkenis en hij wordt zo genoemd in Lucas 15:3. In het vijftiende hoofdstuk van Lucas begint Jezus aan een vijfvoudige gelijkenis, bedacht om Farizeeërs te laten zien hoe slecht ze zondaars behandelden.

Het eerste deel van de omvangrijke gelijkenis is het verhaal van de negenennegentig schapen, die door de herder in de schaapskooi achtergelaten worden, zodat hij het ene verloren schaap kan gaan zoeken. De Farizeeërs werden verondersteld te denken: *Jemig. Misschien is het de bedoeling dat we zondaars helpen in plaats van ze te veroordelen.* De volgende scène in de vijfvoudige gelijkenis is de vrouw met de tien munten, die er eentje kwijtraakt. Is dat een ramp? Voor haar wel. Ze hanteert een bezem in haar speurtocht naar het verloren muntje. Als ze het vindt, roept ze haar vrienden bijeen alsof het koninkrijk gekomen is. De les voor de Farizeeërs: *De Hemel juicht als één zondaar berouw heeft; waarom jullie niet?* De volgende scène is het beroemde verhaal van de Verloren Zoon. Hij lijkt veel op de eerste twee scènes: *Zondaar gaat verloren, God houdt van zondaar, God herstelt zondaar, iedereen is gelukkig, behalve de broer van de Verloren Zoon en de Farizeeërs, die naar de gelijkenis luisteren.* In de volgende twee scènes schiet Jezus Zijn scherpste pijlen regelrecht in de farizeese lever. De gelijkenis van de Onrechtvaardige Rechter (deel vier) deelt de hoge omes mede: *Jullie dienen liever jullie eigen hebzucht dan de mensen van Israël.* De vijfde scène (de Rijke Man en Lazarus) is de wreedste van allemaal: *Jullie opgedofte schijnheiligen zullen buiten het koninkrijk geworpen worden, en het koninkrijk zal worden gegeven aan hen die vruchten voortbrengen die berouw waard zijn, zelfs als het schoolers zijn.*

Zelfs vóór deel vijf wisten de meeste luisteraars al wat dit was: een lange serie van gelijkenissen. Zelfs de grootste sukkels onder hen sloegen zich voor de kop, tegen de tijd dat het verhaal van de Rijke Man en Lazarus begon, en zeiden: *O, God. Ik snap 'm. Dit zijn allemaal gelijkenissen.* Ze wisten dat dode mensen niet kunnen praten, vooral niet diegenen met brandende tongen. Wat betreft de toestand van de doden, getuigde de eigen Schrift van de Joden: *'...want er is geen doen en geen denken meer, geen weten en wijsheid in het dodenrijk waar jij naartoe gaat.'* (Prediker 9:10).

Na wat ik tot dusver heb gezegd, zou je je toch verwonderd moeten afvragen hoe iemand deze gelijkenis letterlijk zou kunnen nemen. Dat neem ik terug. Ik snap hoe dat kon gebeuren. Het zou kunnen gebeuren voor iemand, die diep van binnen wil dat dit een voorstelling is van de veroordeelden. God heeft de valstrik gezet. Je herinnert je nog wel dat ik eerder sprak over hoe nauwgezet Gods openbaring is. Ik zei, dat als je iets wilt zien, dat je het zult zien.

Het enige dat je hoeft te doen is knippen of scheel kijken. Eén kleine onoplettendheid en – beng – je bent bedrogen. Wat doet God om dit te voorkomen? Niets. Nogmaals, Hij wil dat het gebeurt. Hij zendt dwalingen (2Tessalonicenzen 2:11-12) opdat allen geoordeeld zullen worden, die niet de waarheid geloven, maar zich verheugen in onrecht.

Sta me toe om hier even op een zijspoor te gaan staan. Ik heb vaak gedacht dat als Jezus Zichzelf nou gewoon had uitgelegd nadat Hij zei: 'Dit is Mijn lichaam,' dan had het de Katholieken een hoop verdriet en hosties gescheeld. Want dit is de religie, die met een stalen gezicht, volhoudt dat het machinaal gefabriceerde wafeltje, dat de priester omhoog houdt, verandert – door de gehoorzaamheid van de priester – in het letterlijke vlees van Jezus. Welke bewering zou nog belachelijker kunnen zijn? De wereld rolt met haar ogen. De Katholieken echter, rekken hun kostbare bedrog uit tot ongekende afmetingen. Als Jezus nou alleen maar Zijn discipelen had verteld: 'Neem het niet letterlijk, jongens. Het is een gebruikelijke metafoor. Net zoiets als Jesaja, die schrijft: 'Alle vlees is gras.' Is alle vlees letterlijk gras? Nee. Alle vlees is *als* gras, omdat het vergaat. Het is een metafoor en dat is deze ook. Dit brood, dat ik hier vasthoud, is *als* Mijn lichaam, omdat het voor jullie verbroken zal worden.' Jezus had het brood omhoog kunnen houden en kunnen zeggen: 'Dit is *als* Mijn lichaam,' wat een vergelijking zou zijn geweest en beter te begrijpen. Maar in plaats daarvan zei Hij: 'Dit is Mijn lichaam,' gebruik makend van de moeilijker metafoor.

Legt Hij Zichzelf uit? Nee. Jezus vertrouwt erop dat normale mensen een metafoor zullen herkennen, wanneer ze er één zien (en zodoende niet het Katholieke bedrog voorzien), of Hij wil dat het bedrog ontstaat, niet vanwege het bedrog zelf, maar opdat allen geoordeeld zullen worden, die rituelen en traditie meer liefhebben dan de waarheid.

Ik denk dat Hij het bedrog wilde. En aangezien het bedrog bestaat, ziet het ernaar uit dat ik gelijk heb. ('Alles is uit God' – 2Korinthiërs 5:18.)

Wat de Katholieken doen met het magische wafeltje, dat doen de Christenen met de Rijke Man en Lazarus. Alles wat Jezus hoefde te doen was het woord 'gelijkenis' gebruiken tegenover Lucas, hoofdstuk 16 (bij het begin van het verslag over de Rijke Man en Lazarus) en dan hadden zelfs die lui van de EO niet het verkeerde idee gekregen. In plaats daarvan inspireert Hij Lucas om het woord vooraan te zetten, bij wat later hoofdstuk 15 zou worden (er waren geen kopjes bij de hoofdstukken in de originele teksten; alle kopjes –perikopen- zijn later door Bijbelvertalers toegevoegd) waar deze serie van vijf gelijkenissen begint en het woord daarna niet meer te gebruiken. Daarom hebben diegenen, die willen dat de Rijke Man en Lazarus een voorstelling is van leven na de dood, tegen de tijd dat de vijfde gelijkenis aanvangt, heel handig de openingsalinea vergeten (gedeeltelijk dankzij de sinistere factor van de kunstmatige hoofdstukindeling, hoofdstuk 16). Die openingsalinea is er, natuurlijk, voor hen die het wel willen zien, maar hij is er niet voor hen die houden van het idee van eeuwige marteling. Prachtig! Voor mij toont dit de genialiteit van God aan.

Dus, wees niet verwonderd over hoe Christenen deze gelijkenis letterlijk kunnen nemen. Verwonder je in plaats daarvan over het gebrek aan samenhang van Christenen.

Ga terug naar de geitenvolken van Mattheüs, hoofdstuk 25. Weet je het nog? Zij waren verbannen naar de buitenste regionen van het koninkrijk omdat ze de Israëlieten niet te hulp waren gekomen. Toen een Israëliet naakt was, hebben deze geiten hem niet aangekleed. Toen één van hen honger of dorst had, heeft geen enkele geit hem ooit een boterham of een ijsthee gegeven. Toen een Israëliet naar de gevangenis ging, hadden alle geitenvolken iets anders te doen. De schapenvolken, aan de andere kant, deden alle juiste dingen. En daarom worden zij gezegend. *Daarom worden zij gezegend.* Zoals ik al eerder zei: er is geen andere voorwaarde voor zegening in de context, behalve: *Heb je Israël geholpen in haar uur van nood?*

Nou, als Christenen werkelijk geloven dat dit het Laatste Oordeel is, de Dag van de Beslissing, het Uur Dat Je Eeuwige Bestemming Maakt of Breekt, dan denk ik dat hongerige, naakte, gevangen Joden een picknick zouden hebben. Als lichamelijke zegeningen toebedelen aan de zonen van Abraham je bevordert tot de orde der schapen en je verzekert van 'eeuwig leven,' waarom dan niet zoveel mogelijk Semieten zegenen als je maar kunt? Waarom het risico lopen om er eentje over te slaan? Kerkelijke nieuwsbrieven zouden moeten afkondigen: 'Nodig een Israëliet uit voor het eten – *je eeuwige leven hangt er vanaf.*' Waarom geen 'Voed de Joden' feest? Dit vind ik een leuk idee: 'Bezoek Jacob in het gevang – *want anders!*' Of, wat dacht je van: 'DOE ZATERDAG MEE AAN DOMINEE DIRKS PROGRAMMA 'ISRAËLIETEN VOLGIETEN!' VERDIEN JE EEUWIGE REDDING MET EEN THERMOSKAN EN EEN STAPEL PLASTIC BEKERTJES!'

Jacobs Zonen

(op de wijs van 'Oh, Susannah!')

Ik verdien mijn eigen redding
Met een beker in mijn hand
Als je naam is Berg of Weissman
Dan vul ik 'm tot de rand.

Jacobs zonen
Jullie dorst heeft kwaliteit
Want ik kom uit 'n Christelijk nestje
Wij verdienen d'eeuwigheid.

Terug naar de Rijke Man en Lazarus. De Christelijke religie houdt vol: 'Dit is een voorstelling van wat er gebeurt met Christusaannemers en Christusverwerpers, nadat ze gestorven zijn.' Als dat is wat ze denken, dan moet *ik* erop staan dat ze zich aan de spelregels houden en dat ze nauwkeurig de voorwaarden bestuderen om een Lazarus te worden en het lot van de Rijke Man te ontlopen. Is de voorwaarde: 'Geloof in het kruis van Christus?' Nee. Hoe zou dat kunnen, als het kruis nog moet gebeuren? Er staat hier helemaal niets dat gaat over persoonlijk geloof. Er staat niets over geloven in Jezus. Het is eerder zo, dat Lazarus 'gered' is en de Rijke Man 'veroordeeld' is, omdat 1) Lazarus arm was, terwijl de Rijke Man rijk was, 2) Lazarus voden droeg, terwijl de Rijke Man purper droeg, 3) Lazarus onder de zweren zat, terwijl de Rijke Man comfortabel leefde, 4) Lazarus honger had, terwijl de Rijke Man eten had, en 5) Lazarus kwa-de dingen in zijn leven had, terwijl de Rijke Man het goede had.

Als ik een eerlijke Christen was, gevangen in het orthodoxe bedrog, dan zou mijn oprechte advies zijn aan hen, die tot in eeuwigheid wensen te zitten aan Abrahams boezem: *Draag rafelige kleren, krijg zweren, neem een hond om ze te verzorgen, stop met eten en zorg ervoor dat je nooit iets goeds overkomt.*

'Zal ik dan gered zijn, Meester Martin?'

'Ja, mijn zoon. Voorwaar, voorwaar. Dan zul je gered zijn.'

Martin

Orthodoxe Christelijke Realisten

'Denk jij dat we gered zijn?
We zijn natuurlijk wel arm en hongerig, maar we hebben geen zweren.'

"En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen" (Openbaring 20:15).

Ik verschuif nu even van de woorden van Jezus naar de apostel Johannes. Jezus sprak over nog veel meer dreigementen, oordelen en aansporingen. Ik heb ze niet allemaal opgenoemd, omdat ik je leer vissen. Ik probeer hetzelfde te doen met de 'eeuwigheden,' die verspreid liggen over de Schrift. Laat me hier nog even op een kort zijspoor gaan staan.

Er zijn veel meer 'eeuwigheden' in de Schrift, maar omdat je nu de sleutel hebt, kun je er in je eentje op af. 'Aionisch' is, over de hele linie, de correcte vertaling, zelfs op 'moeilijke' plaatsen, zoals Romeinen 16:26, waar God 'de aionische God' wordt genoemd. Sta hier even bij stil en denk er goed over na. De correcte vertaling van Romeinen 16:26 ('de aionische God') maakt God niet *oneeuwig*. Hij wordt *hier* gewoon niet eeuwig genoemd. Dit vers vertelt ons iets anders; dat Hij de God van tijd is. Ik denk dat dit geruststellend is. Hij is niet alleen maar de God van de eeuwigheid. Hij is de God van het nu.

De geruststelling komt als we het vers laten spreken. Door het te dwingen om te zingen, met andere woorden: te laten werken buiten zijn natuurlijke indicator, dan missen we zijn zegening. God is de God van tijd, zowel als van eeuwigheid. Als je eeuwigheid wilt, ga dan naar Psalm 102:27 – ‘Zijn jaren hebben geen einde.’ Probeer niet Romeinen 16:26 te laten doen wat Psalm 102:27 al gedaan heeft.

Gebruik deze sleutel op alle deuren; de sloten zijn hetzelfde. Om terug te gaan naar de analogie van het vissen, doe aas aan je haak en werp uit waar je maar wil. Als je eenmaal weet hoe het moet, dan kun je eten wanneer je maar wilt. Zodra je beseft dat Jezus een tijds kwestie verkondigde, in plaats van een zaak van eeuwigheid, dan zul je de hele Schrift gaan begrijpen. Prachtige, nieuwe uitzichten zullen voor je opengaan.

Jezus' aardse bediening zal je, wonderlijk genoeg, meer zegenen als je hem op de juiste manier inperkt. Voel je daar niet slecht over. Jezus Zelf wil dat je dat doet. *WWJD? (Watt Would Jesus Do?)*. Hij zou je aanmanen om Zijn eigen getuigenis, wat betreft Zijn aardse doel, aan te nemen. Vooruit, doe het. Je zult niet op Zijn ziel trappen. Je zult zowel Hem als jezelf een dienst bewijzen. Hoe? Doordat je de latere openbaringen, aan de apostel Paulus gegeven, zult gaan begrijpen. Je zult niet langer Paulus hoeven te negeren om Jezus te kunnen geloven. Het botsen van wet en genade zal ook verdwijnen. Ja. Dit is de sleutel daarvoor. Wet hier, genade daar; je moet ze niet vermengen. Gods middelen zullen niet langer voor Zijn doelen gehouden worden als je het tijd element van Jezus' bediening beseft. Stel je voor hoe geweldig het zal zijn om de hele Schrift te geloven, in plaats van de helft ervan onder jouw specifieke, religieuze tapijt te vegen. Nou, je bent er. Godzijdank.

De poel van vuur maakt mensen bang en ik denk dat dat de bedoeling is. Toegegeven, het is geen fijne plek. Wisten we maar wat het was. Nou, dat doen we ook. Heel veel mensen zeggen: ‘O, Gods oordelen zijn zo mysterieus.’ En vervolgens: ‘We kunnen God gewoon niet doorgronden.’ Ik ben het er in zoverre mee eens dat we niet kunnen begrijpen wat God ons weigert te vertellen, maar wat Hij ons wel vertelt is bekend gemaakt. Hijzelf beschrijft de poel van vuur in Openbaring 20:14 – ‘Dit is de tweede dood – de poel van vuur.’ Zelden is God zo duidelijk. Er is geen enkel mysterie. Mijn elfjarige zoon begrijpt het en zijn vijfjarige neefje ook. De poel van vuur is de tweede dood. Wat is de tweede dood? Het is hetzelfde als de eerste dood, gewoon nog meer dood. Wat is de eerste dood? Ga naar een uitvaartcentrum en kijk naar het lijk; dat is de eerste dood.

Degenen aan wie God in dit leven geen geloof geeft, worden opgewekt om geoordeeld te worden voor de grote, witte troon. (God is nog steeds hun Redder – 1Timotheüs 4:10.) Dit vindt plaats nadat de duizend jaar voorbij zijn. Weet je nog van Openbaring 20:5? ‘De rest van de doden leven niet totdat de duizend jaren voorbij zijn.’ Zij zijn opgewekt en geoordeeld voor de grote, witte troon. (God is nog steeds hun Redder – 1Timotheüs 4:10.) Zij, van wie de namen niet geschreven staan in het boek des levens, worden in de poel van vuur geworpen.

Dit klinkt als een scène uit een Stephen King film, maar dat is het niet. (God is nog steeds hun Redder – 1Timotheüs 4:10.) Het is snel en pijnloos – merk op dat er 'geworpen' staat en niet 'gesleurd.' Jezus vergeleek de dood met slaap en dat is wat de tweede dood is: bewusteloosheid. De doden voelen geen pijn. Ze zijn zich niet bewust van het voortgaan van de tijd. Ze maken zich nergens zorgen om. (God is nog steeds hun Redder – 1Timotheüs 4:10.) Ze piekeren niet over geliefden. Ze zijn noch koud, noch heet, noch vermoeid. Ze kronkelen niet, zelfs niet maar een beetje. En ze blijven absoluut niet voor altijd dood. Waarom niet? Omdat de tweede dood uiteindelijk wordt afgeschaft. Dat zeg ik niet, dat zegt 1Korinthiërs 15:26. En 1Timotheüs 4:10 verzekert ons dat 'God de Redder is van alle mensen.'

Als deze tweededoden – de laatste mensen aan wie geloof zal worden gegeven – niet uiteindelijk worden opgewekt tot onsterfelijkheid om voor altijd met God te leven, dan is God niet de Redder van alle mensen. Maar omdat Hij dat is (1Timotheüs 4:10) moeten deze mensen uiteindelijk verlost worden uit de dood. En dat worden ze, want 'de laatste vijand wordt te niet gedaan: de dood' (1Korinthiërs 15:26). Echt waar, mijn elfjarige zoon neuriet hier vrolijke wijsjes over. Het lijkt alleen ingewikkeld als men probeert de vermengde tegenstellingen te ontwarren, waarmee mensen zijn opgevoed. Trouwens, God moet alles in allen worden (1Korinthiërs 15:28). En dat zal Hij ook.

Slechts drie individuen worden levend gemarteld in de poel van vuur. Daar komt het licht weer en kijk waarop het schijnt: *Slechts drie individuen worden levend gemarteld in de poel van vuur.* Van deze drie wordt duidelijk vermeld (in Openbaring 20:10) wie het zijn: 'de Tegenstander (Satan), het wilde beest en de valse profeet.' Als iedereen daar gemarteld wordt, waarom wordt er dan gezegd dat het er drie zijn? Heel interessant dat de poel van vuur niet de tweede dood wordt genoemd tot aan vers veertien, als er mensen in geworpen worden. Deze wezens van vers tien zijn niet menselijk. Het zijn bovennatuurlijke wezens, de enige wezens die zo'n beproeving levend kunnen doorstaan.

Waarom zeggen Christenen dat iedereen wordt gemarteld in de poel van vuur, terwijl de Schrift zegt dat het er maar drie zijn? Ik spreek nu weer in relatieve zin, dat komt omdat ze slordig zijn. Dat komt omdat ze niet om de details geven. Dat komt omdat ze te graag geneigd zijn om aan te nemen wat hun voorgangers hen vertellen. Feitelijk komt dat, Sandra, omdat het hun geen barst kan schelen. Ome Harry moet worden gestraft voor zijn zonden en als de poel van vuur op één of andere manier voor die taak kan worden toegepast, waarom ons dan nog druk maken over de feiten? *Ome Harry verdient het. Stommeling. Hij heeft zijn kans gehad en hem verspeeld. Ik had mijn eigen kans en ik geloofde op verzoek.*

Het probleem is (één van de vele) dat de Christenen ome Harry niet geschapen hebben. Zij hebben Harry niet in de schoot gevormd naar hun eigen beeld. De Christenen stierven niet voor ome Harry; dat is één van de problemen hier. Zij hebben niet beloofd dat ze hem in de schaapskooi zullen brengen, ook al was hij het laatste schaap in de wei op Aarde.

En dus zullen de Christenen niet zorgvuldig richten met deze vurige poel. Als het een Tommygeweer was, dan zouden ze er in feite mee bombarderen. Het mededogen ontbreekt hier zo zeer, dat het vernemen van Harry's uiteindelijke verzoening, de volgelingen van Christus zal teleurstellen. *Ik heb Jezus mijn hele leven gediend! En nu vertel je me dat Harry er ook in mag? Sorry hoor, maar mijn inspanningen om in de hemel te komen zijn net behoorlijk in prijs gedaald.*

Uitstekend. Als ze tot het nulpunt zijn gezakt, dan zul je de waarheid hebben leren kennen.

De Schrift zegt dat de Tegenstander, het wilde beest en de valse profeet zullen worden 'gekweld, dag en nacht, voor de duur van de aionen van de aionen' (Openbaring 20:10). Natuurlijk zeggen de NBV, NBG en de beide Statenvertalingen dat niet. Deze versies vermelden de duur van de kwelling/pijniging als 'dag en nacht, voor alle eeuwigheid (tot in alle eeuwigheden).' Hier is de tijd-versus-eeuwigheid kwestie weer, het goddelijke muntje dat het vermogen heeft om van de trein wrakhout te maken. Laten we eens licht laten schijnen op de uitdrukking 'dag en nacht,' omdat deze de over het hoofd geziene sleutel is. Dit is een uitdrukking van tijd. Hij werkt prima met 'aionen der aionen,' die ook een uitdrukking van tijd is, maar werkt niet met 'voor eeuwig en altijd,' die alles behalve dat is.

Trouwens, als 'voor eeuwig' eeuwigheid betekent, wat betekent dan 'en altijd'? Eeuwigheid en nog iets meer? Eeuwigheid met een reserve eeuwigheid? Als een zin krankzinnig is, wees er dan zeker van dat hij on-Schriftuurlijk is. De uitdrukking 'aionen der aionen' is de Schriftuurlijke; degene die God schreef voordat Hij de sluier aanbracht. Hij heeft dezelfde grammaticale constructie als 'koning der koningen' en 'heiligen der heiligen.' (Zie je hoe God voor de uitkomst zorgt? Het gereedschap? Hij versluit het netelige 'aionen der aionen,' maar laat het identiek samengestelde 'heiligen der heiligen' intact. Deze constructie is alleen duidelijk in het Grieks, waarvoor je ander gereedschap nodig hebt. Maar het gereedschap bestaat altijd. Er ligt altijd wel ergens een sleutel of een schroevendraaier. God laat geen sluier vallen zonder een ophaalkoordje.) Een extra punt voor deze constructie is dat hij te begrijpen is. Een koning der koningen is één grote koning tussen andere koningen. Heiligen der heiligen zijn geweldige, heilige plaatsen tussen vele minder heilige. Net zo, zijn aionen der aionen twee aionen, die uitblinken tussen andere aionen. De drie eerdergenoemde wezens zullen gekweld worden gedurende twee aionen (de eerste is het sluitstuk van de aion van het duizendjarig koninkrijk, de tweede is de aion van de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde – zie Openbaring 21:1). De kwelling gaat door totdat deze wezens niet langer kwaadaardig zijn.

De uitleg mag dan niet zo eenvoudig zijn, maar het principe dat erachter schuilt is: *Geleide beproeving resulteert in verandering ten goede.* We hebben hier niet te maken met zinloze, voortdurende straf, maar herstellende tucht aan de hand van God.

Waar stopt de liefde van God? (Antwoord hardop.) Je hebt gelijk, hij stopt niet. Hij blijft doorgaan totdat al zijn voorwerpen erdoor zijn opgenomen en veranderd. Waarom zou het bij deze voorname zondaars anders zijn? Was jij niet ooit ook een voorname zondaar? En was het niet één of andere beproeving in je leven, die je tot geloof bracht? En was het geen wanhopige nood, een moeilijk, drukkend iets, dat je naar Christus voerde? Nou dan. Waarom zou je hun diezelfde ervaring willen onthouden?

Suggereer ik nu dat Satan zelf verlost zal worden van de poel van vuur met een veranderd hart, om tot in eeuwigheid God te mogen prijzen bij de troon van zijn Schepper? Nee, ik sta er zelfs op. God is niet alleen maar de Redder van alle mensen, maar ook de Verzoener van de hele schepping. (Kolossenzen 1:20, Romeinen 8:21). Het middel van deze zegening is het kruis van Zijn Zoon, Jezus Christus. Daarom heeft Christus zoveel geleden. Daarom werd hij geslagen en bespuugd, naakt vastgespijkerd voor de ogen van zijn moeder, en toen verlaten door Zijn God. Het was voor dit soort zonde. Als Satan niet bereikt en verzoend wordt door zo'n afschuwelijke poging, dan zou dit het falen van het kruis betekenen. Ben je bereid om het falen van het kruis toe te geven? *'De hel is voor zondaars!,'* hebben mensen me verteld. Mijn God, wat een onwetendheid. Het *kruis* is voor zondaars.

En het werkte.

Denk je dat *jij* God luid en hemelhoog zult prijzen? Je hebt nog nooit iets gehoord. Wacht maar totdat je de stem hoort van iemand, die bestemd was om voor de eonen Zijn ultieme vijand te zijn. *Hem, die veel vergeven is, heeft veel liefde.* Maar zo is het met God en vijanden. Hij neemt Zijn eigen principes in acht. Hiermee bedoel ik te zeggen: Hij heeft Zijn vijanden lief.

Martin

Jezus heeft niet 'alles verteld' toen Hij op aarde was. Volgens Zijn eigen getuigenis beperkte Hij Zichzelf – tijdens Zijn korte jaren in het vlees – tot Israël en de verkondiging van het duizendjarig koninkrijk. Betekent dit dat Hij niets meer te zeggen had? Nee. Vanaf Zijn verheven positie aan de rechterhand van God, pakte Hij een zondaar in de kraag, genaamd Saulus – een man op weg naar Damascus om heiligen te vermoorden – en overweldigde hem met een onpeilbare genade. Hij stofte hem af, veranderde zijn naam in Paulus en fluisterde hem een geheim in, een boodschap voorbij het duizendjarig koninkrijk, voorbij de dreigementen van de Palestijnse Jezus, voorbij de offers van Israël, voorbij de afwijzing van ongehoorzame Joden, voorbij Gehenna en de tweede dood, voorbij alles wat ooit het menselijk gehoor had geraakt. Laten we luisteren naar het wonderbaarlijke getuigenis van Paulus zelf:

Ja, aan mij, de minste van alle heiligen, heeft God deze genade gegeven, om mij in staat te stellen om aan de volkeren het evangelie te verkondigen van de onnaspeurlijke rijkdom van Christus, en om aan alle mensen de betekenis duidelijk te maken van dat goddelijke geheim, dat Hij Die alles geschapen heeft, verborgen heeft gehouden vanaf de schepping tot nu toe... Want God heeft ons toegestaan om het geheim van Zijn plan te kennen, en dit is het: Hij heeft Zich lang geleden voorgenomen in Zijn soevereine wil, dat de hele menselijke geschiedenis zou worden samengevat in Christus, dat alles wat bestaat in de Hemel of op aarde zijn volmaaktheid en voltooiing zou vinden in Hem (Efeziërs, 3:8-9, 1:9-10).

Welke openbaring zou hoger kunnen zijn? Ik betwijfel of je deze woorden ooit gezien hebt en ik denk dat ik weet waarom. Omdat zulke tekstgedeelten van verzwegende genade zo hopeloos botsen met de wet van beperkte zegening, uitgedragen door de stoffige Nazarener timmerman, dat jouw voorganger ze niet kon verzoenen. In plaats van de genade te benadrukken ('mensen met teveel ervan kun je niet vertrouwen'), veegde jouw leraar dergelijke verzen onder de welkomstdeurmat van de kerk en richtte zijn aandacht op de wet. Maar de Man van Nazareth is niet het enige wat Christus is. Het is een deel, maar niet alles. Openbaring moet je zien als vooruitstrevend. Blijf verder lezen. De wet was alleen maar een onderwijzer om ons naar Christus te leiden. God doet altijd nieuwe dingen. Hij wil dat jij volgt. Zijn verborgen openbaring, het geheim van Zijn diepste wil, werd bewaard als wijn, ontkurkt op het juiste moment. Jezus Zelf zei tegen Nicodemus: 'Als je de aardse dingen al niet gelooft, die Ik je vertel, hoe zou je dan de hemelse dingen geloven als Ik je daarover zou vertellen?' Hij vertelde ze niet aan hem. Israël kon haar eigen roeping al niet begrijpen, laat staan dit. Maar dat moment kwam wel. Op een maandag-, of dinsdag-, of misschien een woensdagochtend, voor zonsopgang, was een jonge radicaal, genaamd Saul zijn spullen aan het inpakken voor Damascus.

Ik stel niet de woorden van Christus tegenover die van Paulus. De woorden van Paulus *zijn* de woorden van Christus, maar het zijn hogere woorden, opzettelijk beter, woorden die met opzet naar buiten en verder reiken, voorbij de grenspaal van Israël, Tijd en Aarde:

Zoals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden, maar ieder in zijn eigen klasse – 1Korinthiërs 15:22-23.

Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens, de velen tot zondaren aangesteld werden, zo ook, door de gehoorzaamheid van de Ene, zullen de velen tot rechtvaardigen aangesteld worden – Romeinen 5:19.

Want er is één God en één Middelaar van God en mensen, een Mens, Christus Jezus, Die Zichzelf geeft als een passende Losprijs voor allen (het getuigenis in de eigen tijden) – 1Timotheüs 2:5-6.

God is de Redder van alle mensen, speciaal van gelovigen – 1Timotheüs 4:10.

God sluit allen op in koppigheid, opdat Hij over allen genadig zou zijn – Romeinen 11:32.

Alles is uit God, door God en tot God – Romeinen 11:36.

Alles in de hemel en op aarde zal worden samengevat in Christus – Efeziërs 1:10.

Alles dat geschapen is zal worden verzoend met God, door het bloed van Zijn kruis – Kolossenzen 1:16-20, Romeinen 8:21.

Opdat in de naam van Jezus iedere knie zou buigen, van hemelingen en van aardsen en van onderaardsen, en iedere tong zou belijden dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God, de Vader. – Filippenzen 2:10-11.

Heerlijkheid.

Ik heb mijn leven gewijd aan het ontmaskeren van religie en het promoten van het kruis. Applaus wil ik niet, alleen een luisterend oor. En dat heb je me gegeven. En daarvoor ben ik je dankbaar.

Vele, goede Schriftgeleerden hebben geschreven over dit onderwerp. De terugkeer van al het geschapene tot God is een oude waarheid (Paulus leerde het, tenslotte), door de eeuwen heen door velen omhelst. Lees over de kerkvaders en daar zul je het aantreffen. Geloof het of niet, maar het was eens het algemene geloof. De doctrine van eeuwige marteling is er pas ingekropen nadat de Griekse geschriften vertaald werden in het Latijn. Dit was, zoals je weet, een handeling van God. Het moest gebeuren, om harten te ontmaskeren.

Ik ben gewoon één van de herauten van het kruis. Ik beschouw mezelf niet vaak als een Schriftgeleerde, maar dat ben ik misschien wel. Ik ben allereerst een schrijver, een communicator. De meeste Schriftgeleerden, die ik ken, spreken in de moeilijke taal van DOS. Ik ben Windows, met al die vrolijke icoontjes. Als ik te luchtig over dit gewichtige thema ben, dan bied ik mijn excuses aan. Maar toen God twintig jaar geleden Zijn vinger op mij legde, zei Hij: 'Jij zult de clown zijn buiten de tent.' Dat was Gods oorspronkelijke metafoor voor mij; een clown.

Destijds dacht ik: *Oké, God. Dat is prima. Ik zal wel de malloot spelen. Als ik tenminste maar mensen kan bekendmaken met Uw heerlijkheden, dan zal ik gelukkig zijn.* Er zijn veel studies waarmee je je kunt bezighouden en ik moedig je aan om dat te doen. Ik zal aan het eind een paar bronnen noemen, als ik mijn eigen Barnum & Bailey getuigenis beëindig.

Voor velen is het een schok om het algemene geloof ontmaskerd te zien en te beseffen hoe velen bedrogen zijn. Nog veel schokkender is het om te ontdekken dat God Zelf achter het bedrog zit. Maakt dit God tot een bedrieger? Nee, dat doet het niet. Zijn wezen is liefde. De Schrift zegt dat God doodt (1Samuël 2:6); maakt dat van Hem een moordenaar? Het zou oneerlijk zijn om Hem zo te noemen. Dat is niet Zijn wezen. Lees de rest van 1Samuël 2:6 – Hij doodt slechts om levend te maken. Het doden is een noodzakelijk voorspel tot opwekking. We zouden achter Gods middelen moeten kijken en naar Zijn doelen, want deze rechtvaardigen altijd Zijn moeilijkste wegen. Zo ook met bedrog. Het is de voorloper van openbaring. Bedrog is het lakmoes waarmee God harten test. Houden we echt van de waarheid of houden we van onze religies en maatschappelijke zekerheden? God, in Zijn genade, zal ons ontmaskeren voor onszelf. Dit kan pijnlijk zijn, maar het is voor onze eigen bestwil en voor de heerlijkheid van God.

De schok is te ontdekken dat het Christendom op grote schaal afvallig is. Maar het is in overeenstemming met de traditie van de Schrift. De religieuze meerderheid heeft altijd ongelijk, altijd. Niet af en toe, maar altijd. Bestudeer de traditie van de Schrift. Er is niets veranderd.

In 1Timotheüs 4:1-2 profeteerde Paulus over een tijd van 'terugtrekken van het geloof,' als zij, die Christus noemen, 'gehoor geven aan misleidende geesten en de leringen van demonen, in de schijnheiligheid van valse zegswijzen.' Het zou een tijd zijn 'dat zij de gezonde leer niet meer zullen toelaten, maar, omdat hun gehoor verwend is, zullen zij naar de eigen verlangens leraren bijeenbrengen en zij zullen inderdaad hun gehoor afwenden van de waarheid en naar de mythen gekeerd worden' (2Timotheüs 4:3-4). Christenen staan overal op wacht hiervoor, vastbesloten om het te voorkomen. Ze kijken op hun horloge en wachten totdat het komt. De trieste waarheid is dat het kwam kort na de dood van Paulus en dat het vandaag in hun midden welig tiert.

De wereld haat God, niet omdat God dat verdient, maar vanwege het portret dat het Christendom van Hem geschilderd heeft. De doctrine van eeuwige marteling is een leer van demonen; een mythe. Het infecteert de wereld door valssprekerij, gedrukt op traktaten en in preken gestouwd. Zij die zich ermee inlaten en het onderwijzen, staan onder invloed van misleidende geesten, zonder het te weten. Er moet een remedie voor zijn en die is er. 2Timotheüs 2:15 **'Zet je in om jezelf welbeproefd ter beschikking te stellen aan God, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen, op de juiste manier omgaand met het woord van de waarheid.'**

Hij die oren heeft, laat hem luisteren naar wat de Geest te zeggen heeft.

Martin

Tot slot noemt Martin Zender aan het eind van dit boek twee websites met heel veel betrouwbaar studiemateriaal: www.concordant.org en www.godstruthfortoday.org.

Voor wie liever in de Nederlandse taal studeert; onderstaande websites dragen dezelfde boodschap uit als Martin Zender en bevatten een schat aan studiemateriaal.

www.hetbestenieuws.nl www.goedbericht.nl,

www.bijbelsdenken.nl www.godswoordcentraal.nl

0=0=0=0=0=0=0=0